

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

a) **Vydrovka Office Center s.r.o., IČ: 07313896,**
se sídlem Sokolovská 192/79, Karlín, Praha 8,
zastoupeného advokátem Mgr. Pavlem Pravdou
se sídlem Na Příkopě 859/22, Praha 1,

b) **PAN EU IBC Prague s.r.o., IČ: 06015841,**
se sídlem Václavské náměstí 772/2, Nové Město, Praha 1,
zastoupeného advokátem Mgr. Janem Baladou
se sídlem Palackého 740/1, Praha 1,

proti

žalovanému

Magistrát hl.m. Prahy,
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1,

za účasti osoby zúčastněné na řízení

Quinn Hotels Praha a.s., IČ: 26504430, se sídlem Pobřežní 311/1, Karlín, 186 00 Praha 8,
DEREIF Prag Oasis s.r.o., IČ: 28458435, se sídlem Antala Staška 2027/79, Praha 4 – Krč,
zastoupené Mgr. Jiřím Bártou LL. M., advokátem se sídlem Ovocný trh 8, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2018, č. j. MHMP 1729588/2018,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu, účastníci řízení a osoby na řízení zúčastněné

1. Úřad městské části Praha 8, odbor územního rozvoje a výstavby (dále jen „stavební úřad“) vydal na základě žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby podané osobou zúčastněnou na řízení Quinn Hotels Praha a.s., podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů dne 24. 10. 2017 rozhodnutí o umístění stavby:

„Rozšíření konferenčního centra Hotelu Hilton“

Praha 8 - Karlín, při komunikaci Pobřežní (dále jen „stavba“), podle rozhodnutí se na pozemcích parc. č. 238 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 782/1 (ostatní plocha), parc. č. 782/4 (ostatní plocha), parc. č. 850/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 850/6 (ostatní plocha) v katastrálním území Karlín umísťuje **přístavba hotelu Hilton – rozšíření konferenčního centra** (pozemky parc.č. 850/5, 850/6, 238 v k.ú. Karlín), zastřešení vstupu stávajícího hotelu (pozemek parc.č. 850/6 v k.ú. Karlín), rampa a s tím související úprava stávajícího schodiště (pozemek parc.č. 850/6 v k.ú. Karlín), opěrná zeď podél rampy (pozemek parc.č. 850/6 v k.ú. Karlín), přeložka areálové splaškové kanalizace (pozemky parc.č. 850/6, 238 v k.ú. Karlín), přeložka areálové dešťové kanalizace (pozemky parc.č. 850/6, 238 v k.ú. Karlín), areálové osvětlení (pozemky parc.č. 850/6, 238 v k.ú. Karlín), areálové komunikace a zpevněné plochy (pozemky parc.č. 850/6, 238 v k.ú. Karlín), parkovací záliv (pozemky parc.č. 782/4, 782/1 v k.ú. Karlín), chodník (pozemky parc.č. 850/6, 238, 782/4 v k.ú. Karlín), retenční nádrž (pozemek parc.č. 850/6 v k.ú. Karlín).

2. Hlavní objekt (SO 101) – s 1 podzemním podlažím (instalační kanál pro média) a 4 nadzemními podlažními na shora uvedených pozemcích v k.ú. Karlín. Přístavba byl navržen jako rozšíření konferenčního centra stávajícího hotelu Hilton s tím, že přízemí (1. NP) bude využito jako konferenční sál, dále budou v přízemí umístěny vstupní a komunikační prostory, sociální zařízení, příruční sklady, v tomto podlaží bude přístavba propojena se stávajícím hotelem. Ve 2. NP bude pokračovat konferenční sál (zasahuje výšku dvou podlaží), dále zde budou umístěny komunikační prostory, sociální zařízení, příruční sklady a konferenční místnosti, na tomto podlaží bude další propojení se stávajícím hotelem. Ve 3.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

NP se budou nacházet technické prostory, ve 4. NP budou umístěny konferenční místnosti, komunikační prostory, sociální zařízení a sklad. Základní hmotu bude tvořit kvádr nepravidelného půdorysu s rozměry max. 51,7 x 47,9 m (1. NP), celkové rozměry včetně představené konstrukce střechy budou max. 56,5 x 47,9 m.

3. Dále bylo součástí územního rozhodnutí též: zastřešení vstupu stávajícího hotelu rampa pro pojezd integrovaného záchranného systému (dále jen „IZS“) a s tím související úprava stávajícího schodiště, opěrná zeď podél spodní části rampy, přeložka areálové splaškové kanalizace, areálové osvětlení, napojení na vodovod, slaboproud, silnoproud, dopravní řešení, stavební úpravy stávajícího zpevněného prostoru před hotelem Hilton, kde bude nově umístěno 10 parkovacích stání pro hotelová vozidla a taxi a 5 míst pro autobusy, zpevněné plochy a nově zastřešení budou odvodněny podélným žlabem napojeným přípojkami do dešťové kanalizace, mezi zpevněnou plochou určenou pro zastavování autobusů a nově vybudovaným chodníkem bude umístěno schodiště s rampou pro pohyb osob se sníženou schopností pohybu a orientace, které překoná výškový rozdíl mezi prostorem komunikace, parkovací záliv (SO 502) – nová parkovací stání v ulici Pobřežní, na severní straně parkovacího zálivu, v místě mezi přístavbou konferenčního centra, piazzetou a stánkami, bude vytvořen nový chodník šířky min. 2,5 m, retenční nádrž o půdorysných rozměrech max. 3,0 x 7,0 m a objemu max. 30 m³.
4. Proti územnímu rozhodnutí stavebního úřadu podali odvolání MUDr. J. K. dne 13. 11. 2017 a společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, IČ: 14892146 dne 9. 11. 2017, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že podané odvolání zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
5. Napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 11. 12. 2018 žalobkyni MUDr. J. K. a dne 12. 12. 2018 společnosti IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, na adresu Václavské náměstí 773/4. Z obchodního rejstříku se podává, že společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, IČ: 14892146, se sídlem Pobřežní 620/3, Praha 8 byla ke dni 13. 6. 2018 vymazána z obchodního rejstříku, neboť zanikla fúzí bez likvidace a její majetek přešel na společnost International Business Center Prague s.r.o., IČ: 06015841 se sídlem Václavské náměstí 773/4, Praha 1.
6. Proti rozhodnutí žalovaného podali dne 4. 2. 2019 žalobu společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, IČ: 14892146, se sídlem Pobřežní 620/3, Praha 8 a paní MUDr. J. K., bytem X. Věc byla zapsána pod sp. zn. 8 A 17/2019.
7. Dále žalobu podala dne 19. 3. 2019 společnost International Business Center Prague s.r.o., IČ: 06015841, se sídlem Václavské náměstí 773/4, Praha 1. Věc byla zapsána pod sp. zn. 8A 36/2019.
8. Usnesením ze dne 11. 9. 2019, č. j. 8A 17/2019-87, Městský soud v Praze (dále také jen „městský soud“ nebo jen „soud“) spojil obě věci ke společnému projednání s tím, že nadále budou vedeny pod sp. zn. 8A 17/2019.
9. Dále byla usnesením ze dne 11. 3. 2019, č. j. 8A 17/2019-49, odmítnuta žaloba podaná společností IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, IČ: 14892146, neboť bylo zjištěno, že tato společnost byla ke dni 13. 6. 2018 vymazána z obchodního rejstříku a tedy zanikla a v době podání žaloby již neměla způsobilost být účastníkem řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

10. Usnesením ze dne 27. 4. 2021, č. j. 8A 17/2019-89, bylo na návrh žalobkyně podle § 107a odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. rozhodnuto o záměně účastníků, kdy na místo žalobkyně paní MUDr. J. K. vstoupila do řízení společnost Vydrovka Office Center s.r.o., IČ: 07313896, na níž bylo převedeno vlastnické právo k dotčeným pozemkům.
11. Z aktuálního výpisu z obchodního rejstříku pak městský soud ověřil, že došlo ke změně obchodní firmy a sídla žalobce International Business Center Prague s.r.o., IČ: 06015841, a to na aktuální: PAN EU IBC Prague s.r.o., IČ: 06015841, se sídlem Václavské náměstí 772/2, Nové Město, Praha 1.
12. Jako osoba zúčastněná na řízení uplatnila svá práva společnost Quinn Hotels Praha a.s., IČ: 26504430, se sídlem Pobřežní 311/1, Karlín, Praha 8, tedy stavebník.
13. Pokud jde o osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být dotčeno, městský soud ověřil z aktuálního stavu v katastru nemovitostí, že jde o tyto osoby:

Florenc Office Centre, s.r.o., IČ: 07619367, se sídlem Václavské náměstí 773/4, Nové Město (Praha 1), vlastník pozemků parc. č. 237/1, 237/2, 782/6 v k. ú. Karlín;

GALAP ESTATE, s.r.o., IČ: 06177590, se sídlem Pobřežní 297/14, Karlín, Praha, vlastník pozemku parc. č. 217;

DEREIF Prag Oasis s.r.o., IČ: 28458435, se sídlem Antala Staška 2027/79, Krč, Praha, vlastník pozemků parc. č. 203 a 782/9;

GALAP INVESTMENT s.r.o., IČ: 06177557, se sídlem Pobřežní 297/14, Karlín, 186 00 Praha, vlastník pozemků parc. č. 214/1, 214/5;

paní I. A., bytem X, vlastnice pozemku parc. č. X.

Jako osoba zúčastněná na řízení uplatnil svá práva DEREIF Prag Oasis s.r.o., IČ: 28458435, se sídlem Antala Staška 2027/79, Krč, Praha, vlastník pozemků parc. č. 203 a 782/9.

II.

Obsah žalob a vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

14. Žalobce a) v žalobě (původně podané žalobci IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, MUDr. J. K.), vznesl tyto žalobní námitky:
 - [1.] Chybně vymezené území dotčené vlivy stavby.
 - [2.] Nedodržení hygienických limitů osvitů
 - [3.] Územní rozhodnutí bylo vydáno bez místního šetření
 - [4.] Územní rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné z hledisek § 90 StZ
 - [5.] Chybné zhodnocení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb.
15. Žalobce b) v žalobě původně podané pod sp. zn. 8A 36/2019 uvedl, že rozhodnutí napadené touto žalobou nebylo dosud žalobci doručeno, když žalovaný nesprávně obeslal právního předchůdce žalobce, tedy společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146, se sídlem: Pobřežní 620/3, Praha 8, PSČ 18600, která zanikla sloučením fúzí se žalobcem a která se účastnila řízení před žalovaným.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

16. Žalobce b) jinak v žalobě původně podané pod sp. zn. 8A 36/2019 přednesl zcela shodné žalobní námitky, soud proto bude dále posuzovat žalobní námitky společně.
17. K námitce ad 1. žalobci konkrétně uvedli, že územní rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8 pod č. j. 112396/2017, sp. zn. 024552/2017/OV.Pet (dále také jen „územní rozhodnutí“) v části vymezující území dotčené vlivem umísťovaného stavebního záměru neuvádí pozemek parc. č. 213 a na něm stojící budovu č. p. 18, k.ú. Karlín, obec Praha. Vymezení území dotčeného vlivy stavby je podle § 9 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve spojení s § 92 stavebního zákona jednou z podstatných náležitostí územního rozhodnutí.
18. Odvolací námitku žalobců co do chybně vymezeného území dotčeného vlivy stavby žalovaný nevypořádal, když se v napadeném rozhodnutí zabýval pouze problematikou stanovení účastníků řízení, avšak již nijak neobjasnil otázky související s vymezením území dotčeného vlivy stavby, coby podstatnou náležitostí územního rozhodnutí.
19. Územní rozhodnutí je vadné pro chybějící (nekompletní) podstatnou náležitost spočívající ve vymezení území dotčeného vlivy umísťovaného stavebního záměru a vadné je i napadené rozhodnutí žalovaného, když žalovaný nevypořádal veškeré odvolací námitky.
20. Vymezení dotčeného území je pak stěžejní pro posuzování záměru i ze strany dotčených orgánů. V předmětné věci se toto pochybení ve vymezení dotčeného území promítlo i do nesprávnosti především stanoviska Hygienické stanice hl.m. Prahy co do dodržení hygienických limitů osvitu v dotčených stavbách.
21. K námitce ad 2. žalobci uvedli, že dopad umísťovaného stavebního záměru na budovu č.p. 18, nebyl posuzován a to především s ohledem na míru osvitu a proslunění prostor v ní uvedených.
22. Ze studie č. 691/2016 vyhotovené Ing. T. S. – Metrolux vyplývá, že nebyly posuzovány vlivy co do světelných poměrů budovy č. p. 18 na pozemku parc. č. 213. Tato studie sloužila jak pro posouzení souladu předmětného stavebního záměru s požadavky na výstavbu z pohledu stavebního úřadu, tak i z pohledu stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy, vydaného z pozice dotčeného orgánu pod č. j. HSMP 53029/2016.
23. Ze studie vypracované společností EKOLA group, spol. s r.o., sídlem Mistrovská 4, 108 00 Praha 10, IČ: 63981378, pod č. 7.0595-01, vyplývá, že budova č.p. 18 dotčena vlivem umísťovaného stavebního záměru bude, když hodnoty denního osvitu klesají pod předepsanou hodnotu hned v několika kontrolních bodech.
24. Vydáním Územního rozhodnutí došlo k porušení práva žalobce a) který je vlastníkem budovy č. p. 18 na pozemku parc. č. 213 a tohoto pozemku, neboť umísťovaný záměr má na jeho stavbu vyšší, než přípustný vliv, současně došlo i k porušení veřejného zájmu na ochranu zdraví před nežádoucími vlivy staveb.
25. Stavební úřad se osvitem předmětné budovy č.p. 18 nezabýval vůbec (není jako dotčená stavba, resp. pozemek, na kterém stojí, uveden ve výčtu dotčeného území). Odvolací námitku žalobců pak žalovaný vypořádal pouhým odkazem na rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 3861/2018-4/OVZ. Sám žalovaný v tomto ohledu na straně 8 napadeného rozhodnutí však konstatuje, že Ministerstvo zdravotnictví odmítlo svoji kompetenci posuzovat osvit předmětné budovy č.p. 18 a za kompetentní orgán označilo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

stavební úřad. Tedy ani žalovaný vyhodnocení vlivu neprovedl a bez jakéhokoli dalšího odůvodnění odvolací námitku odmítl jako nedůvodnou.

26. Podle žalobců vadou trpí jak Územní rozhodnutí, když osvitovými poměry budovy č.p. 18 se stavební úřad nezabýval (nebylo provedeno hodnocení podle § 90 odst. e) stavebního zákona) z pohledu osvitů a vadné je i rozhodnutí žalovaného, který nevypořádal související odvolací námitku, popřípadě ji vyhodnotil v rozporu se zákonem jako nedůvodnou.
27. K námitce ad 3. žalobci uvedli, že upustit od projednání žádosti o územní rozhodnutí o umístění stavby je možné pouze za předpokladu, že stavebnímu úřadu jsou dobře známé poměry v území (§ 87 odst. 1 věta druhá stavebního zákona).
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že stavebnímu úřadu, jsou poměry v dotčeném území známy, žalobce však namítl, že z té skutečnosti, že stavební úřad chybně vymezil území dotčené vlivy Územním rozhodnutím umísťovaného stavebního záměru (z dotčeného území vynechal celou velkou administrativní budovu) je zřejmé, že stavební úřad ve skutečnosti poměry v území nezná.
29. Územní rozhodnutí je stíženo procesní vadou spočívající v neprojednání žádosti o jeho vydání, čímž došlo k odnětí procesních práv žalobců. Vynechání projednání žádosti mělo i skutečný dopad na správnost Územního rozhodnutí, když v důsledku jeho neprovedení stavební úřad neodhalil chybné vymezení území dotčeného vlivy stavby a tím založil další vady rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je pak vadné, když chybný procesní postup stavebního úřadu shledal správným.
30. K námitce ad 4. žalobci uvedli, že jednou z odvolacích námitek bylo chybné vyhodnocení stavebního záměru podle Územního rozhodnutí z urbanistických a architektonických hledisek. Nemovitosti ve vlastnictví žalobců se nacházejí v území, které je z urbanistického a architektonického hlediska v rozporu se stavením řádem znehodnoceno umístěním stavebního záměru.
31. Žalovaný odvolací námitku odmítl odkazem na závazné stanovisko orgánu památkové péče MHMP, odbor památkové péče tím, že záměr je v souladu s hledisky podle § 90 stavebního zákona.
32. Žalobci namítají, že orgán památkové péče předmětný stavební záměr hodnotil výlučně z pohledu své kompetence, a to jeho vliv na sousedící památkovou zónu, v jejímž ochranném pásmu se záměr nachází. Tento rozsah hodnocení pak stavební úřad nezbavuje povinnosti záměr hodnotit z pohledu § 90 písm. b) stavebního zákona, tedy z pohledu úkolů a cílů územního plánování, zejména s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.
33. Stavební úřad hodnotil předmětný stavební záměr z pohledu souladu s obecnými požadavky na výstavbu a technickými normami, avšak z pohledu architektury a urbanismu jej hodnotil pouze jako izolovaný solitér (viz strana 13 územního rozhodnutí).
34. Žalobce a) v podaném odvolání upozorňoval, že toto hodnocení stavebního záměru je příliš úzké a nepokrývá povinnosti hodnocení podle § 90 písm. b) stavebního zákona, které vyžaduje, aby záměr byl hodnocen v rámci širších souvislostí ve vztahu k území, nikoli pouze jako samostatný objekt a uváděl množství konkrétních důvodů, ze kterých předmětný stavební záměr narušuje dosavadní charakter území.

35. Územní rozhodnutí v tomto ohledu pouze konstatuje soulad s územně plánovací dokumentací, avšak hodnocení urbanismu či dopadů na okolí z pohledu architektonického naprosto absentuje. Z této situace pak vyplývá, že územní rozhodnutí se uvedenými hledisky podle § 90 písm. b) stavebního zákona nezabývalo vůbec a je tedy nezákonné resp. nepřezkoumatelné.
36. K námitce ad 5. žalobci souhlasili se závěrem žalovaného, že předmětný stavební záměr sám o sobě nenaplnňuje limitní hodnoty podle přílohy 1 kategorie II ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) první věta zákona č. 100/2001 Sb. v rozhodném znění (dále jen „zákon o EIA“).
37. S odvoláním na § 4 odst. 1 písm. c) zákona o EIA a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 113/2015 – 42, bod 40, žalobci namítli, že v důsledku umístění stavby podle územního rozhodnutí dochází k podstatné změně stávajícího záměru, když stávající záměr, coby hotelový komplex, sám o sobě spadá do kategorie projektů podle přílohy 1 kategorie II zákona o EIA, a tento se rozšiřuje o konferenční centrum, které nezapadá do obvyklého provozu hotelů, přinejmenším ne v předmětném rozsahu (kapacita 835 osob). Je tedy zřejmé, že dochází k podstatné změně ve způsobu využití stávajícího záměru, který posuzování podle zákona o EIA nepochybně podléhá (stávající hotelový komplex o rozloze 2ha), o novou činnost rozsáhlého konferenčního centra, a tedy tato změna měla podléhat zjišťovacímu řízení ve smyslu § 4 odst. 1, písm. c) zákona o EIA, což se nestalo.
38. Z těchto důvodů je tedy rozhodnutí žalovaného:
- nezákonné, když konstatuje výsledky zjišťovacího řízení, aniž by takové řízení proběhlo,
 - nezákonné, když v rozporu se zákonem o EIA konstatuje, že zjišťovací řízení nemělo vůbec proběhnout, případně
 - nepřezkoumatelné, když z něj není patrné, jaký vlastně žalovaný ve vztahu k zákonu o EIA zastává názor, tedy zda podle jeho názoru záměr posuzování nepodléhá vůbec, popřípadě záměr (nezákonně) posoudil mimo zjišťovací řízení a neshledal důvody pro jeho posouzení podle zákona o EIA.
39. V písemném vyjádření žalovaný k první žalobní námitce uvedl, že je totožná s odvolací námitkou společnosti IBC, a.s., která byla v odvolacím řízení vypořádána s tím, že v odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu je uveden výčet účastníků řízení podle § 85 stavebního zákona. Za účastníky řízení podle § 85 odst. 2, písm. b) stavebního zákona považuje stavební úřad vlastníky pozemku parc. č. 213 v k.ú. Karlín a objektu č.p. 18 v k.ú. Karlín, který je umístěn na uvedeném pozemku, a také vlastníky pozemku parc. č. 243 v k.ú. Karlín. V rozhodnutí je rovněž vymezeno území dotčené vlivem stavby. Spoluvlastníkem pozemku parc. č. 213 v k.ú. Karlín, byla MUDr. J. K., se kterou stavební úřad jednal, a která proti rozhodnutí podala odvolání. Vlastníkem pozemku parc. č. 243 v k.ú. Karlín je společnost IBC, a.s, tedy odvolatel, který v řízení na stavebním úřadě předložil celou řadu námitek, které stavební úřad posuzoval a rovněž se proti rozhodnutí odvolal.
40. Z uvedeného je zřejmé, že ze strany stavebního úřadu nešlo o opomenutí pozemků parc. č. 213 a parc. č. 243 ve výčtu pozemků dotčenými vlivy stavby. Žalovaný uvedl, že společnost IBC, a.s., která podávala odvolací námitku, nebyla vlastníkem pozemku parc. č. 213 ani objektu č.p. 18, tudíž jeho vlastnická ani jiná věcná práva nemohou být na uvedené parcele ani čísle popisném dotčena, přičemž MUDr. J. K. tuto námitku neuplatnila.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

41. I námitka nedodržení hygienických limitů je totožná s odvolací námitkou společnosti IBC, a.s., která byla v odvolacím řízení vypořádána s tím, že v průběhu řízení u stavebního úřadu námitka týkající se zastínění objektu č.p. 18 v k.ú. Karlín uplatněna nebyla, ale byla uplatněna až v odvolacím řízení, přičemž odvolací námitku podala společnost IBC, a.s., která nebyla vlastníkem pozemku parc. č. 213 ani objektu č.p. 18, tudíž její vlastnická ani jiná věcná práva nemohla být dotčena a MUDr. J. K. tuto námitku neuplatnila.
42. K námitce nekonání místního šetření žalovaný uvedl, že stavební úřad ve věci postupoval v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona, který takový postup výslovně umožňuje.
43. Co se týče vyhodnocení urbanistických a architektonických hledisek žalovaný uvedl, že stavební úřad se v odůvodnění svého rozhodnutí urbanistickými i architektonickými hodnotami zabýval. Jak žalovaný uvedl, určité snížení hodnoty sousedních nemovitostí, jsou přirozené a nevyhnutelné následky většiny nových staveb. Projednávaný případ představuje klasickou situaci střetu dvou vlastnických práv – vlastnického práva odvolatele, který si chce užívat nerušený výkon svého práva k pozemku, mj. i práva na soukromí, a vlastnického práva souseda – stavebníka, který chce také realizovat své vlastnické právo k pozemku tím, že si na něm něco postaví. Tato práva, pokud by byla vykonávána absolutně, se vzájemně vylučují. Proto není možné k věci přistupovat tak, že obě tato práva zůstanou absolutně nedotčena, tzn., že nová stavba nějakým způsobem ztěžovat jejich užívání bude. Právo může pouze zajistit, aby k těmto zatížením a změnám došlo v přiměřené míře. Zákon z tohoto důvodu stanoví určité kogentní požadavky na zamýšlenou stavbu, kterými omezuje právo stavebníka a chrání práva vlastníků sousedních nemovitostí. Právě otázka dodržení těchto limitů má být otázkou v řízení o umístění a povolení stavby. Nestačí proto obecná námitka, že zamýšlená stavba bude zasahovat do vlastnických práv nebo tvrzení, že žádná stavba by neměla poškozovat majitele sousedních objektů a ztěžovat jejich užívání. V námitkách proti umístění stavby je nutné specifikovat, v jakém konkrétním ohledu zamýšlená stavba překračuje normy objektivního práva, proč svojí nepřiměřeností stěžovateli nedovoleně zasahuje do jeho vlastnického práva. Žalobci však své námitky týkající se znehodnocení území nijak nekonkretizovali.
44. K námitce posouzení dle EIA žalovaný uvedl, že vzhledem k odvolací námitce společnosti IBC, a.s., si ve smyslu ustanovení § 156 správního řádu vyžádal přezkum stanoviska MHMP OCP k bodu č. 7 stanoviska sp. zn.: S-MHMP 1929131/2016 OCP, č. j.: MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017. Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí citované stanovisko pod sp. zn. S-MHMP 1366364/2018 přezkoumal podle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu, kdy uvedl, že předmětná stavba je změnou záměru. Skutečnost, že bylo v napadeném sdělení uvedeno, že záměr nepodléhá posuzování, je irelevantní. Podstatné je posouzení, zda záměr či jeho změna mají být předmětem posuzování dle zákona. Napadené sdělení OCP MHMP bylo vydáno dne 9. 1. 2017, záměr byl posuzován ve znění zákona platném a účinném k tomuto dni.
45. Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona EIA v tehdy platném a účinném znění jsou předmětem posuzování záměry uvedené v příloze č. 1 k zákonu v kategorii II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení. Záměr spočívá v rozšíření stávajícího konferenčního centra hotelu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Hilton. OCP MHMP se zabýval otázkou, zda změna záměru nenaplní parametry bodu 10.11 kategorie II přílohy č. 1 k zákonu, který se vztahuje na rekreační areály, hotelové komplexy a související zařízení na ploše nad 1 ha s tím, že stávající plocha hotelového areálu činí cca 2 ha, nově zastavěná plocha činí 2536 m², tedy cca 0,25 ha. Vzhledem k výše uvedeným změnám, k nimž v rámci realizace předloženého záměru dojde, je třeba vyloučit, že by se mohlo jednat o změnu záměru ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona, která by vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhla příslušné limitní hodnoty.

46. OCP MHMP dospěl k závěru, že změna nebude mít negativní vliv na životní prostředí, neboť nebude významně navýšena kapacita či rozsah záměru, ani se významně nezmění jeho technologie, řízení provozu či způsob užívání. Navrhovaná rekonstrukce, včetně výstavby části areálu a všech navrhovaných změn, je svými parametry nevýznamná a nedosahuje intenzity, jež by vyžadovala její posouzení dle zákona.
47. K námitce absence zjišťovacího řízení žalovaný uvedl, že dle ustanovení § 7 odst. 2 zákona probíhá zjišťovací řízení u záměrů a jejich změn uvedených v ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) až f), a jeho cílem je zjistit, zda záměr či jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně či ve spojení s jinými významně ovlivnit evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a zda bude posuzován podle tohoto zákona. Pro to, aby byl předložený záměr předmětem zjišťovacího řízení, je nezbytné, aby byl v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. b) až f) předmětem posuzování dle zákona. Změna záměru uvedeného v bodě 10.11 kategorie II přílohy č. 1 k zákonu je předmětem zjišťovacího řízení pouze v případě, pokud vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, nebo by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání.
48. OCP MHMP nezačal zjišťovací řízení, svůj závěr vyjádřil v dopise č. j. MHMP 38682/2017, ze dne 9. 1. 2017, jehož obsah odvolatel napadl v rámci odvolání proti stavebnímu rozhodnutí. Závěr OCP MHMP v dopise uvedený, a sice že předložený záměr nevyžaduje posouzení dle zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění, není v rozporu se zákonem.
49. Osoba zúčastněná na řízení v písemném vyjádření uvedla, že podaný žalobní návrh nesplňuje náležitosti ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., neboť v něm není podán srozumitelný přehled jednotlivých žalobních bodů, ze kterých by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně ad b) [pozn. soudu MUDr. J. K., nyní jako žalobce a)] napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žalobkyně ad b) nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, resp. své žalobní námitky neuplatnila ani v průběhu územního řízení podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona, a později v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí podle ust. § 81 správního řádu uplatnila jen malou část z nich.
50. Žalobkyně ad b) uplatnila v řízení po jeho koncentraci v podaném odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí jen celkem 4 námitky, které lze obsahově rozdělit a) – d) následovně: Námitka zúžení vozovky Pobřežní a ztížení užívání objektu žalobkyně ad b). Námitka nevhodné barevnosti fasády nového objektu. Námitka nedostatečného počtu parkovacích stání. Námitka urážky estetického citění.
51. Žalobkyně ad b) tedy zjevně opírá podanou žalobou o jiné argumenty, než o jaké opírala své odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, v průběhu územního řízení neuplatnila

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

žádnou námitku, ačkoli k tomu měla podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona možnost. Uplatněné žalobní námitky jsou tak z podstatné části mimoběžné s odvolacími námitkami žalobkyně ad b) uplatněnými v odvolacím řízení před žalovaným.

52. Osoba zúčastněná na řízení dále namítla, že žalobkyně ad b) v rozporu s ust. § 71 odst. 1 písm. b) s.ř.s. neoznačila soudu osoby zúčastněné na řízení, v rozporu s ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. není ze žalobních bodů patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné a žaloba je rovněž v rozporu s § 71 odst. 1 písm. e) s.ř.s., neboť je zcela nesrozumitelné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést.
53. Žalobní námitka žalobců spočívající v porušení § 9 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 503/2006 Sb. je proto nedůvodná, když stavba je vymezena na pozemcích a tím jsou vymezeny i vlivy stavby. Vymezení dotčeného území nemá pak žádný vliv na posouzení záměru ze strany Hygienické stanice hl.m. Prahy co do dodržení hygienických limitů osvitu v dotčených stavbách podle složkových zákonů, když dotčený orgán disponoval úplnou dokumentací záměru a neposuzoval jej podle vydaného územního rozhodnutí a jeho výroku.
54. Z podkladů doložených v územním řízení stavebníkem, a ani ze studie „Zhodnocení rozšíření konferenčního centra hotelu Hilton – světelně technické posouzení vlivu na okolní objekty“ v říjnu 2017 zpracované Ing. Filipem Fikejzem z EKOLA group s.r.o. nevyplývá, že by v pobytových místnostech objektu žalobkyně ad b) byly sníženy hodnoty denního osvětlení pod normové hodnoty.
55. Žalobní námitka spočívající v porušení § 87 odst. 1 stavebního zákona je nedůvodná, byla vypořádána již v rámci námitky č. 29 v územním řízení a prvoinstančním rozhodnutí, z úřední činnosti jsou stavebnímu úřadu poměry v území dobře známy, stavba je umístována na dosud nezastavěném pozemku a žádost je úplná ve smyslu ust. Přílohy č. 1 vyhl. č. 499/2006 Sb. a poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru.
56. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného z hledisek § 90 stavebního zákona osoba zúčastněná na řízení uvedla, že území se nevyznačuje jednotným rázem či charakteristický určitým typem architektonicky hodnotné výstavby a nevytváří ve svém celku žádný charakteristický styl dané lokality, a tedy umožňující, že se do ní organicky začlenila nově umístovaná stavba představující oživení, ozvláštnění či doplnění lokality. Stavba se jeví být prvkem postupně se profilujícího nového architektonického rázu dané lokality.
57. Pokud jde o námitku chybného zhodnocení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. osoba zúčastněná na řízení uvedla, že tato žalobní námitka se v této podobě objevila poprvé až v žalobním návrhu. Stavebník k žádosti doložil stanovisko Odboru ochrany prostředí MHMP ze dne 9. 1. 2017 č. j. MHMP 38682/2017, které potvrzuje, že umístovaná stavba nevyžaduje zjišťovací řízení. Stavbou nedochází k podstatné změně ve způsobu využití stávajícího záměru, když nebude navýšena kapacita ubytovaných hostů hotelu a již stávající prostory hotelu obsahují konferenční prostory. Nelze proto ani vzdáleně usuzovat, že by měla být *„významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání“*, jak obsahuje ust. 4 odst. 1 písm. c) zákona o EIA. Doplnění existující stavby o konferenční prostory nemůže být vnímáno jako změna záměru vyžadující posouzení EIA ve smyslu § 4 odst. 1, písm. c) zákona o EIA.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

III.

Obsah správního spisu a posouzení žaloby

58. Městský soud v Praze předně ověřil, že žalovaný nesprávně obeslal právního předchůdce žalobce b), tedy společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146, se sídlem: Pobřežní 620/3, Praha 8, která zanikla sloučením fúzí se žalobcem b) a která se účastnila řízení před žalovaným.
59. Z obsahu správního spisu a výpisu z obchodního rejstříku se podává, že společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146, se sídlem: Pobřežní 620/3, Praha 8, byla účastníkem územního řízení a jako s takovým s ní bylo řádně jednáno. Rozhodnutí o umístění stavby bylo společnosti doručeno dne 27. 10. 2017. Odvolání bylo podáno dne 9. 11. 2017. Společnost IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146, byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 13. 6. 2018, zanikla bez likvidace a její jmění přešlo na základě projektu fúze sloučením na nástupnickou společnost International Business Center Prague s.r.o., IČ: 06015841, se sídlem Václavské náměstí 773/4, Nové Město, Praha 1.
60. Podle obsahu doručky bylo napadené rozhodnutí adresované: IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akc. doručeno na adresu Václavské náměstí č.p. 773/4, Praha 1 – Nové Město dne 12. 12. 2018. Doručení je vadné.
61. V prvé řadě mělo být podle § 19 odst. 1 a násl. správního řádu doručováno prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky účastníka jako právnické osoby. Rozhodnutí nebylo možno doručit společnosti IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146, neboť ta v době vydání napadeného rozhodnutí a jeho doručení (vydáno dne 4. 12. 2018, doručení vyznačeno dne 12. 12. 2018) již neexistovala. V řízení bylo třeba pokračovat s právním nástupcem společnosti. Adresa Václavské náměstí č.p. 773/4, Praha 1 – Nové Město, nebyla sídlem (již zaniklé) společnosti IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146.
62. Podle vyjádření žalovaného ze dne 29. 5. 2019 a připojené doručky, bylo rozhodnutí společnosti International Business Center Prague s.r.o., IČ: 06015841, se sídlem Václavské náměstí 773/4, Nové Město, Praha 1 doručeno až dne 6. 5. 2019 (viz č.l. 68 a 69 spisu sp. zn. 8A 36/2019).
63. Pokud jde o žalobce a) žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
64. Pokud jde o žalobce b) městský soud vyšel z toho, že napadené rozhodnutí bylo doručeno vadně, avšak do sféry žalobce se fakticky dostalo a žalobce podal ve lhůtě 2 měsíců nyní projednávanou žalobu. Řádně doručeno bylo žalobci až dne 6. 5. 2019.
65. Komentářová literatura (viz KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. Soudní řád správní: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-3-18]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.), k tomu uvádí: „[l]hůta pro podání žaloby může započít plynout pouze tehdy, jestliže bylo napadené rozhodnutí řádně oznámeno žalobci jakožto účastníkovi správního řízení. Pakliže rozhodnutí nebylo žalobci řádně oznámeno, nemohla začít lhůta plynout, žaloba je tedy předčasná. Po zjištění, že rozhodnutí nebylo žalobci řádně oznámeno, uloží správní soud žalovanému, aby žalobci napadené rozhodnutí řádně oznámil a poté předložil soudu opětovně správní spis obsahující i doklad o řádném oznámení

rozhodnutí (usnesení RS NSS 2 As 27/2004-78)“. Jelikož vada doručení byla žalovaným již zhojena, městský soud projednal podanou žalobu jako včas a řádně podanou.

66. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba (žaloby) není důvodná.
67. Z obsahu správního spisu se podává, že na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení Qinn Hotels Praha o vydání rozhodnutí o umístění stavby – rozšíření konferenčního centra Hotelu Hilton ze dne 17. 2. 2017 stavební úřad oznámením o zahájení řízení ze dne 5. 5. 2017, řízení zahájil.
68. V rámci oznámení zahájení územního řízení stavební úřad ve smyslu § 87 stavebního zákona účastníkům řízení oznámil, že se upouští od ústního jednání s tím, že dotčené orgány mohou uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky do 15 dnů od doručení tohoto oznámení. Uvedené osoby byly zároveň poučeny, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám nebude přihlédnuto.
69. Společnost IBC- Středisko mezinárodního obchodu, jako tehdejší vlastník pozemku parc. č. 243 a stavby č.p. 620 umístěné na tomto pozemku dne 26. 5. 2017 [nyní je vlastníkem pozemku žalobce b) PAN EU IBC Prague s.r.o.] podala námitky v územním řízení, ve kterých namítla: nesplnění požadavků na veřejnou dopravní infrastrukturu, nesplnění požadavků na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, nesplnění obecných požadavků na užívání území, snížení hodnoty budovy ve vlastnictví žalobce, vady projektové dokumentace, nenařízení ústního jednání.
70. Stavební úřad vydal dne 24. 10. 2017 územní rozhodnutí, z jehož obsahu se podává, že bylo rozhodnuto o umístění stavby - přístavby hotelu Hilton – rozšíření konferenčního centra, s tím, že základní hmotu přístavby bude tvořit kvádr s nepravidelným půdorysem o rozměrech max. 51,7 x 47,9 m (nadzemní část v 1. NP), max. rozměry včetně přesazené střechy budou 56,5 x 47,9 m, max. rozměry podzemního podlaží budou 3,7 x 14,0 m (instalační kanál pro média). Atika objektu bude v úrovni max. + 17,0 m = 205,10 m n.m. (vztaženo k $\pm 0,0 = 188,10$ m n.m. = úroveň podlahy 1. NP), střecha bude plochá, nepochozí. Hmota bude mít dvě zkosená nároží a střechu výrazně předstupující před západní fasádu (o 4,8 m). Zkosení nároží na východní straně bude provedeno kvůli nové rampě pro pojezd IZS, zkosením na jižní straně se hlavní hmota otevře směrem k piazzetě. Přístavba bude přisazena k jižní fasádě hotelu Hilton, přisazená část bude dvoupodlažní s výškou atiky v úrovni + 8,0 m = 196,10 m, při ulici Pobřežní bude hmota třípodlažní, s výškou pochozí střechy (terasa) v úrovni + 13,0 m = 201,10 m, na západní straně bude hmota třípodlažní a shodné výšce jako hmota při ulici Pobřežní, střecha však nebude pochozí.
71. Vymezení území dotčeného vlivy stavby bylo dáno určením okruhu účastníků územního řízení, šlo o vlastníky dotčených pozemků a osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbách na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno a dále osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis. Stavební úřad proto vymezil okruh sousedních pozemků a staveb, které by mohly být umístěním stavby dotčeny, následovně: pozemky parc.č. 850/7, 237/1, 237/2, 782/6, 217, 203, 782/9, 214/1, 214/5, 513, X v k.ú. Karlín a objekty na těchto pozemcích.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

72. Stavební úřad uvedl, že se nejednalo o záměr, pro který bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměrů na životní prostředí, současně podle ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona upustil od ústního jednání, protože mu byly dobře známy poměry v území a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení záměru.
73. Z rozhodnutí se dále podává, že pozemky parc.č. 850/5 a 850/6 v k.ú. Karlín se nacházejí v zastavěném území v ploše s funkčním využitím ZVO (pozn. *Území sloužící pro areály a komplexy specifických funkcí nebo jejich kombinace a pro koncentrované aktivity neuvedené v jiných zvláštních územích.*) – ostatní, pro kterou není stanoven kód míry využití území. Pozemek parc.č. 238 v k.ú. Karlín se nachází v zastavěném území v ploše s funkčním využitím ZVO – ostatní, pro kterou není stanoven kód míry využití území (větší část pozemku) a v ploše s funkčním využitím SMJ – smíšené městského jádra (pozn. *Území sloužící pro kombinaci funkcí včetně bydlení, které jsou soustředěné do centrálních částí města a center městských čtvrtí. Pro centrální část města je stanoven směrný minimální podíl bydlení, pro které je stanoven kód míry využití I).* Pozemky parc.č. 782/1 a 782/4 v k.ú. Karlín se nacházejí v zastavěném území v ploše s funkčním využitím SMJ – smíšené městského jádra, kde je stanoven (v části) kód míry využití I.
74. Vlastní objekt včetně napojení na technickou infrastrukturu je umísťován do plochy ZVO – ostatní, komunikace, parkovací záliv a zpevněné plochy budou umístěny v ploše ZVO – ostatní a SMJ – smíšené městského jádra. Zároveň se záměr nachází v záplavovém území kategorie A1 – určeném k ochraně zajišťované městem, v ochranném pásmu metra, v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace a v ochranném pásmu radioreléové trasy.
75. Stavební úřad dále uvedl, že v přízemí přístavby se předpokládá umístění kongresového sálu, vstupní haly, sociálního zařízení a technických místností, ve 2. NP budou umístěny konferenční místnosti, sociální zařízení, technické místnosti, komunikační plochy, do 2. NP bude zasahovat kongresový sál, který je navržen přes dvě podlaží, 3. NP bude podlažím technickým, ve 4. NP budou umístěny konferenční místnosti, sociální zařízení, technické místnosti a komunikační prostory. Z tohoto výčtu vyplývá, že navrhovaná přístavba hotelu Hilton je v souladu s funkčním využitím daného územního plánu. Umístění stavby vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu v hl.m. Praze, stanoveným Nařízením č. 10/2016 Sb. hl.m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze.
76. Přístavbou nového konferenčního centra se stávající hotelový komplex doplní o další prostory. Z urbanistického hlediska dochází přístavbou objektu k přetvarování veřejných prostor sousedících s ulicí Pobřežní. Na místo jednoho nedefinovatelného prostoru vzniknou dva menší, jednoznačnější prostory se zřetelem na lidské měřítko.
77. Z obsahu stavebního rozhodnutí se dále podává, že předložený záměr nepodléhá posuzování podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, jak vyplývá ze závazného stanoviska odboru ochrany prostředí MHMP sp. zn. S-MHMP 1929131/2016 OCP, č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017, ve kterém se dotčený orgán kladně vyjadřuje k záměru z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu, lesů, nakládání s odpady, ochrany ovzduší, ochrany přírody a krajiny, myslivosti, ochrany vod, z hlediska ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, odpadového hospodářství podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

78. Námitkám společnosti Společnost IBC- Středisko mezinárodního obchodu (dříve jako účastník řízení, nyní žalobce b) stavební úřad nevyhověl. Konkrétně uvedené námitky stavební úřad vypořádal následujícím způsobem.
79. K námitce, že půdorysné rozměry zamýšleného Záměru mají činit 51,7 m na 47,9 m, přičemž příslušná stavba se má sestávat ze 4 nadzemních pater a 1 podzemního patra, a výška záměru tak má dosahovat 17 m. Předmětný Záměr bude přitom vzdálený pouhých 11,6 m od Budovy IBC. Předmětný Záměr tedy představuje rozsáhlou a vysokou stavbu, která bude umístěna v těsné blízkosti Budovy IBC. Záměr bude navíc umístěn na zóně ve tvaru náměstí se zelení (veřejné prostranství, „prostranství“), kteréžto prostranství (včetně části prostranství, která má být zastavěna Záměrem) dosud sloužilo zejména k volnému pohybu návštěvníků do blízkého hotelu Hilton a okolních kancelářských prostor včetně Budovy IBC, stavební úřad uvedl, že veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Pozemek stavby, pozemek parc.č. 238 a 850/6 v k.ú. Karlín, není v současné době volně přístupný bez omezení, ale slouží k parkování na střeženém parkovišti (jak uvádí sám účastník řízení, vstup a vjezd je omezen závorou) a žadatel (vlastník) neprojevil žádný záměr přenechat pozemek volnému užívání např. uživatelům budovy č.p. 620.
80. K námitce, že realizací Záměru dojde k zastavění velkého volného prostoru, který doposud sloužil jako hlavní přístupová cesta pro návštěvníky okolních budov a realizací Záměru bude zastavěn prostor, který přímo navazuje na prostor před hlavním vstupem do Budovy IBC. Přilehlé kancelářské prostory a hotel Hilton jsou přitom každodenně užívány řádově tisíci osobami (jen v Budově IBC pracuje cca 1700 osob). Dle podkladů k Záměru bude Záměr sloužit coby kongresový sál a kulturní centrum. Lze tedy předpokládat, že se v důsledku jeho provozování dále navýší počet osob v lokalitě Záměru (řádově o vyšší jednotky stovek až tisíc osob). Taková skutečnost přitom sama o sobě dále navýší požadavky o kapacitu pěších cest a obecně dopravních kapacit v okolí Záměru. Zastavěním takového prostranství však bude příslušná původní hlavní přístupová cesta redukována na pouhé chodníky o šíři pouze několik málo jednotek metrů. Ačkoliv tedy v důsledku realizace Záměru se navýší požadavky na kapacitu dopravních cest pro pěší či pro motorová vozidla, realizace Záměru naopak sníží takovou kapacitu. Uvedené tedy povede k zásadnímu zhoršení dopravní situace v lokalitě.
81. Stavební úřad k námitce uvedl, že realizací jakéhokoliv záměru stavby dochází k zastavění volného prostoru, nelze však od žadatele důvodně očekávat ani požadovat, aby ponechal svůj pozemek nezastavěný a poskytl jej k užívání veřejnosti, popř. návštěvníkům sousední budovy č.p. 620. Námitka, že umísťovaný záměr „navýší požadavky na kapacitu dopravních cest pro pěší či pro motorová vozidla, realizace Záměru naopak sníží takovou kapacitu“, není podložena žádným konkrétním ukazatelem či zpochybněním.
82. Stanoviska dotčených orgánů osvědčily soulad záměru s ust. § 90 písm. e) a d) stavebního zákona. K dopravnímu řešení se vyjádřil dotčený orgán, odbor dopravy ÚMČ Praha 8, jako silniční správní úřad, kladně ve stanovisku ze dne 8. 11. 2016 pod sp. zn. SZ MCP8 137291/2016/2, č. j. MCP8 137291/2016, s tím, že dopravní řešení bude projednáno a odsouhlaseno Policí ČR, Krajské ředitelství policie hl.m. Prahy, odbor služby dopravní policie, odd. dopravního inženýrství (splněno, č. j. KRPA-436240-1/ČJ-2015-0000DŽ. ÚMČ Praha 8 odbor dopravy dne 6. 3. 2017 pod spis. zn. SZ MCP8 023419/2017/2, č. j. MCP8 023419/2017 vydal rozhodnutí o připojení na komunikaci Pobřežní s tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

platnost rozhodnutí je omezena do 6. 3. 2019, pokud do této doby nebude vydáno rozhodnutí o umístění stavby. Souhlasné závazné stanovisko k dokumentaci ve věci dopravního řešení vydal podle § 149 správního řádu odbor dopravních agend MHMP dne 16. 11. 2016 pod č. j. MHMP-2068926/2016/O4/Vo, jako silniční správní úřad, podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

83. Automobilová doprava bude výrazně redukována a omezena pouze na stanoviště taxíků a výstupní plochy pro 5 autobusů, které budou využívány pro návštěvníky kongresů, případně jiných akcí pořádaných v kongresových prostorách hotelu Hilton. Autobusy zde zastaví pouze na dobu nezbytně nutnou pro výstup a nástup lidí. Autobusy zde nebudou parkovat.
84. Co se týče dopravy v klidu, stav je následující: Hotel Hilton byl historicky vystavěn s vyšším počtem stání a v současné době se v něm nachází celkem 388 parkovacích stání, tato rezerva bude využívána v rámci umístění dostavby kongresové haly. Dokumentace pro územní řízení obsahuje průkaz dostatečného počtu parkovacích stání dle Nařízení č. 10/2016 Sb. Hl.m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy, tzv. „PSP“). Přístavba hotelu vyžaduje dle ust. § 32 PSP min. 2 parkovací stání a max. 10 parkovacích stání, těchto 10 stání bude součástí stávajících parkovacích stání v podzemních garážích, jak je uvedeno výše.
85. Chodník, který vznikne podél severní strany komunikace Pobřežní a bude navazovat na stávající chodník, bude mít šířku min. 2,5 m, což je šířka dostatečná. Umístěním parkovacího zálivu v komunikaci Pobřežní, v místě stávajících podélných stání, vznikne lepší rozhled na komunikaci, šířka komunikace i přes vybudování parkovacího zálivu, bude šířky min. 5,5 m.
86. K námitce, že v návaznosti na plánovaný Záměr bude pěší cesta v ulici Pobřežní zredukována na pouhý jeden chodník na jedné straně pozemní komunikace o šíři zcela nedostatečných 2,4 m. Kapacita zbývajících a nově vzniklých chodníků nebude sto pojmout pohyb uživatelů okolních budov. Narušení dopravní cesty bude o to více zásadní zejména v kritickém období dopravní špičky, tj. v období rána, poledne a kolem páté až šesté hodiny odpoledne, kdy dochází k současnému jednorázovému přesunu velké části uživatelů z/do okolních budov. Navíc nelze vyloučit, že se v důsledku nedostatečné kapacity zbývajících a nově vzniklých chodníků nebudou uživatelé budov v okolí Záměru pohybovat i po přilehlých pozemních komunikacích určených pro motorová vozidla. Realizace Záměru a navazující zásadní omezení dopravních cest tak mohou vést až k ohrožení života a zdraví osob užívajících budovy v okolí Záměru.
87. Stavební úřad k námitce uvedl, že na pozemku parc.č. 850/6 v k.ú. Karlín není pro vlastníka budovy č.p. 620 a pozemku parc.č. 243 v k.ú. Karlín zapsáno žádné věcné břemeno práva chůze či jízdy, resp. služebnost. Přístup k objektu č.p. 620 je z ulice Prvního Pluku a půlkruhovým schodištěm z ulice Pobřežní. Na těchto přístupech se umístěním záměru nic nezmění. V ulici Pobřežní zůstane zachovaný jižní chodník, který bude beze změn, severní chodník dozná změn půdorysného a šířkového uspořádání, bude posunut kvůli vybudování parkovacího zálivu, bude však i nadále napojen poblíž objektu č.p. 620 a objektu č.p. 648 na stávající chodník. Přístupy tak budou zachovány. Pokud v současné době využívají chodci přístupu k budově č.p. 620 a pozemku parc.č. 243 v k.ú. Karlín pozemek stavebníka, nezakládá to žádné právo k užívání tohoto pozemku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

88. K námitce, že zastavění veřejného prostranství se rovněž dotkne přístupu složek integrovaného záchranného systému k budově hotelu Hilton a kancelářských budov v okolí prostranství, zejména pak k Budově IBC, neboť stavba Záměru uzavře volný (omezený pouze jednoduchou závorou, kterou je možné v případě nutnosti zvednout) přístup k Budově IBC z její západní strany. Z této západní strany Budovy IBC tak nebude možný jakýkoliv přístup motorovými vozidly (natož těžkou záchrannářskou technikou) k Budově IBC. Zastavění prostranství zásadním způsobem omezí či dokonce vyloučí přístup takových složek ke kancelářským budovám v okolí prostranství, zejména pak k Budově IBC. Rovněž nelze vyloučit, že takové omezení přístupu se dotkne i přístupu složek integrovaného záchranného systému k přilehlé jiho-východní části komplexu hotelu Hilton, resp. že přístup k této části hotelového komplexu bude prakticky vyloučen. Tyto skutečnosti tak dále umocňují výše uvedené riziko, a sice že realizace Záměru a navazující zásadní omezení dopravních cest tak mohou vést až k ohrožení života a zdraví osob užívajících budovy v okolí Záměru a majetku.
89. Stavební úřad k námitce uvedl, že přístupy k budově zůstávají zachovány, přičemž se kladně ve smyslu ust. § 90 odst. e) stavebního zákona vyjádřily dotčené orgány na úseku požární ochrany – Hasičský záchranný sbor závazným stanoviskem č. j. HSAA-13890-3/2016 ze dne 25. 11. 2016 a Magistrát hl.m. Prahy, odbor Ředitele Magistrátu, odd. krizového managementu č. j. MHMP 2092604/2016 ze dne 22. 11. 2016. K tomu stavební úřad dodává, že možnosti přístupu záchrannářské techniky k existující stavbě hotelu žadatele se nijak nedotýká veřejných subjektivních práv účastníka řízení.
90. K námitce, že prostranství bylo dosud využíváno zejména jako klidová zóna uživatelů okolních budov. Část tohoto prostranství byla také užívána jako parkovací prostor. V dané lokalitě jsou přitom parkovací možnosti v současné době již naprosto nedostatečné vzhledem k počtu osob, které užívají a navštěvují budovy v okolí prostranství. V důsledku realizace Záměru dojde k celkovému snížení počtu dostupných parkovacích stání na prostranství. Realizace Záměru tak zásadně omezí celkový počet veřejných parkovacích stání dostupných v lokalitě. Realizace Záměru tak dále prohloubí již nyní kritickou situaci s nedostatkem parkovacích stání v lokalitě.
91. Stavební úřad k námitce uvedl, že vlastník pozemku není povinen na základě žádného veřejnoprávního předpisu poskytnout svůj pozemek k veřejnému parkování, což nečiní ani nyní, kdy je parkoviště na pozemku parc.č. 850/6 v k.ú. Karlín neveřejné ve smyslu jeho neomezené přístupnosti, ale vyhrazeno pouze pro návštěvníky hotelu Hilton. Parkování v klidu má stavebník zajištěno na svém pozemku v kapacitách podle platných předpisů, konkrétně ust. § 32 PSP a Přílohy č. 2 PSP.
92. K námitce, že investor účelově tvrdí, že navýšení počtu parkovacích míst prakticky není třeba (resp. je třeba jen o cca 2-10 míst), pouze z toho důvodu, aby se vyhnul splnění jinak nezbytných zákonných požadavků, zejména v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí. Vzhledem k celkovému počtu uživatelů hotelu Hilton a budovy Záměru je možné, že je třeba vybudovat řádově stovky nových parkovacích míst v souvislosti se Záměrem. Výstavba takového kongresového centra obecně nebo příslušných potřebných parkovacích míst by přitom mohla vést zejména k naplnění kritéria, které je předpokladem pro provedení procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (srov. přílohu č. 1 k citovanému zákonu), popřípadě k nutnosti předložení dalších vyjádření či stanovisek.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

93. Stavební úřad k námitce uvedl, že Společnost IBC- Středisko mezinárodního obchodu, jako účastník řízení, nepředložil ke svému tvrzení žádné důkazy. Nenamítá, z jakých konkrétních důvodů by měl být záměr předmětem zjišťovacího řízení dle ust. § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění (zákon o posuzování vlivu na životní prostředí), či pod jako kategorií by měl spadat dle Přílohy č. 1 tohoto zákona. Žadatel k žádosti doložil stanovisko Odboru ochrany prostředí MHMP č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017, které potvrzuje (viz. bod č. 7), že umísťovaná stavba nevyžaduje zjišťovací řízení.
94. Výpočet dopravy v klidu byl zpracován podle ust. § 32 Nařízení PSP, což je obsaženo i v Souhrnné technické zprávě na str. 44 až 46. Pro přístavbu je potřeba zajistit min. 2 parkovací stání a max. 10 parkovacích stání, tato stání budou ve stávajících podzemních garážích a budou čerpána ze stávajícího počtu parkovacích stání pro hotel Hilton, neboť ten nyní disponuje 388 parkovacími stáními. Pro samotný hotel Hilton je potřeba zajistit 270 parkovacích stání, po realizaci přístavby bude v areálu hotelu Hilton k dispozici 340 parkovacích stání, což je stále více než je potřebný počet stání pro vlastní hotel a přístavbu.
95. K námitce, že podle § 90 písm. d) stavebního zákona platí, že „*V územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu ... s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu ...* a jak přitom vyplývá ze shora uvedených skutečností, realizace Záměru zásadně zhorší celkovou dopravní situaci v lokalitě. Záměr tak není v souladu s požadavky na veřejnou dopravní infrastrukturu, a je tak v rozporu s požadavky na posuzování záměru dle § 90 písm. d) stavebního zákona.
96. Stavební úřad uvedl, že účastník v ničem nerozvádí, proč by záměr měl zhoršit dopravní situaci, námitka je blanketní a nekonkrétní. K záměru se kladně vyjádřily dotčené orgány, zejména odbor dopravy ÚMČ Praha 8, odbor dopravních agend MHMP a Policie ČR. Charakter záměru vylučuje, aby měl „zásadní“ vliv na dopravní situaci v lokalitě.
97. K námitce, že podle § 90 písm. b) stavebního zákona rovněž platí, že „*V územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu ... s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území ...*“. Výše uvedené prostranství, které má být dle úmyslu Investora zastavěno Záměrem, přitom slouží jako přirozená klidová zóna k odpočinku osob navštěvujících okolní budovy. Projekt Záměru předpokládá, že celá plocha prostranství pod Záměrem bude zastavěna. Investor navíc v rámci projektu Záměru nepředpokládá výstavbu jiné kompenzační klidové zóny nebo zeleně. Areál hotelu Hilton a přilehlých kancelářských budov tak nenávratně a bez náhrady ztratí jednu z mála posledních klidových zón.
98. Stavební úřad k tomu uvedl, že námitka narušení klidové zóny hotelu Hilton a zastavění volného prostranství před hotelem je mimoběžná s ochranou architektonických a urbanistických hodnot v území, jak ji upravuje ust. § 90 písm. b) stavebního zákona.
99. Stavební úřad posoudil kompatibilitu realizace navrhované stavby s urbanisticko-architektonickými hodnotami v území, a to současně s ostatními podmínkami rozhodnými pro povolení umístění stavby. Území se nevyznačuje jednotným rázem či charakteristický určitým typem architektonicky hodnotné výstavby a nevytváří ve svém celku žádný charakteristický styl dané lokality, a tedy umožňující, že se do ní organicky začlenila nově umísťovaná stavba představující oživení, ozvláštnění či doplnění lokality. Stavba se jeví být prvkem postupně se profilujícího nového architektonického rázu dané lokality.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

100. Z hlediska památkové ochrany se vlastní záměr nachází v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace. Záměr neohroží hodnoty památkové rezervace, tj. její urbanistickou kompozici, měřítko a siluetu a z hlediska památkové péče je akceptovatelný (viz také kladné závazné stanovisko odboru památkové péče MHMP č. j. MHMP 555043/2017 ze dne 12. 4. 2017).
101. Námitka, že volné prostranství, které má být zastavěno, slouží jako přirozená klidová zóna k odpočinku osob navštěvujících okolní budovy, nebrání v ničem umístění stavby, protože jde o soukromý pozemek v majetku žadatele o vydání rozhodnutí o umístění stavby.
102. Stávající cca 3 leté výsadby (5 ks) dubu červeného - *Quercus robur*, jenž jsou v kolizi s navrhovanou úpravou, jsou navrženy k přesazení. 3 ks jsou umístěny na pozemek žadatele a 2 ks budou přesazeny na pozemek MČ Praha 8. Koncepce sadových úprav počítá s výsadbou zeleně a stromů. K žádosti byl doložen Dendrologický průzkum a ocenění dřevin, který zpracovala společnost TERRA FLORIDA v.o.s., krajinářští architekti v září 2016.
103. K námitce, že budovy a hotel Hilton v okolí Záměru představují poměrné objemné a výrazné dominanty v okolní zástavbě. Předmětné prostranství tak vytváří přirozenou klidovou zónu, která opticky a urbanisticky takto objemnou okolní zástavbu zlehčuje, zklidňuje a současně takto objemnou okolní zástavbu od sebe odděluje. Tím, že prostranství pod Záměrem bude zcela zastavěno, bude odstraněn tento urbanisticky pozitivní efekt prostranství a již existující objemná okolní zástavba bude propojena. Zástavba v lokalitě tak bude po realizaci Záměru tvořit jednolitou stavební masu. Tento efekt bude umocněn tím, že Záměr není projektován jako lehká nízká stavba, ale naopak jako objemná mnohopatrová budova.
104. Stavební úřad uvedl, že umísťovaná stavba nemění zásadně poměry v lokalitě ani nenarušuje urbanistické poměry. Z urbanistického hlediska dochází přístavbou objektu k přetvarování veřejných prostor sousedících s ulicí Pobřežní. Na místo jednoho poměrně rozsáhlého a nejasně definovaného prostoru mezi zvýšenou plochou parkoviště hotelového komplexu - příjezd z ulice Ke Štvanici, až po objekty IBC, vzniknou dva menší a jasnější prostory. První z nich, menší více uzavřený formuje vnitřní dvůr mezi objekty IBC. Tento veřejný prostor tímto získává klidnější a uzavřenější charakter. Druhý je nově vzniklá piazzeta, která se naopak otevírá do ulice a propojuje se s okolím.
105. K námitce, že Budova IBC se společně s prostranstvím a hotelem Hilton nachází v památkově chráněném území a tvoří unikátní panorama. V takto chráněném území je možné realizovat novou výstavbu, pouze pokud nedojde k narušení urbanistické kompozice, měřítka a siluety (tj. panoramatu). Realizací Záměru dojde k narušení urbanistické kompozice, měřítka a siluety v příslušném území v okolí prostranství, a je tak v rozporu s požadavky na ochranu památkově chráněného území.
106. Stavební úřad uvedl, že vlastní záměr přístavby se nachází v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace, v Památkové zóně Karlín se nachází komunikace Pobřežní, tedy nově umísťovaný parkovací záliv, úpravy stávajícího chodníku.
107. Námitka umístění stavby v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace a narušení urbanistické kompozice, měřítka a siluety v příslušném území v okolí prostranství není dostatečně konkrétní a účastník neuvedl, jak by měla nízkopodlažní přístavba, podstatně nižší než okolní budovy, narušit panorama lokality. Z hlediska zájmů památkové péče se

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

navíc ke stavbě vyjádřil dotčený orgán – závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, č. j. MHMP 555043/2017 ze dne 12. 04. 2017. Stavební úřad je obsahem závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu vázán.

108. K námitce, že realizací Záměru zásadním způsobem dotčen urbanistický a architektonický ráz území a budou porušeny příslušné právní předpisy. Projekt Záměru je tak v rozporu s citovaným požadavkem na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území dle § 90 písm. d) stavebního zákona.
109. K uvedené námitce stavení úřad konstatoval, že účastník v ničem nerozvádí a neodůvodňuje svou námitku, že by umístěním stavby měl být „zásadním způsobem dotčen urbanistický a architektonický ráz území“. Stavební úřad se v souladu se stavebním zákonem (ust. § 18 a 19) zabýval zachováním souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu práv vlastníků sousedních nemovitostí.
110. Umístěním stavby jsou zachovány prostorové vazby na okolní zástavbu a respektován charakter staveb v území (administrativní zástavba, občanská vybavenost). Navrhovaná stavba není předimenzována a nemůže ani působit nadměrnou zátěž v blízkosti obytných sídel, neboť se v její blízkosti žádné nenacházejí. Stavba splňuje podmínky prostorové regulace, když územní plán stanovuje požadavek, aby nové stavby i změny stávajících staveb zohledňovaly měřítko a charakter okolní zástavby a respektovaly urbanistické i architektonické hodnoty daného místa. Podrobné zhodnocení je také v odstavci odůvodnění souladu s Nařízením PSP.
111. K námitce, že Záměr bude tvořen vícepatrovou budovou, která je umístěna v těsném sousedství Budovy IBC, přičemž výška Záměru je projektována na 17 m. Stavba Záměru tak bude stínit Budovu IBC. Budova IBC je přitom kancelářskou budovou užívanou velkým počtem pracovníků. Tito pracovníci zde přitom pracující zejména ve dne. Realizací Záměru tak může být zásadně omezen přísun slunečního svitu uživatelům Budovy IBC, a Budova IBC tak nebude dostatečně prosluněna. Požadavek na proslunění přitom vyplývá i aplikovatelných právních předpisů, když podle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů („Vyhláška“), vyplývá, že „Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují.“ Uvedené koresponduje i s požadavkem dle § 45 odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy) („Nařízení“), podle něhož „U bytů a pobytových místností, které to svým umístěním, charakterem a způsobem využití vyžadují, musí být dodrženy požadavky na proslunění...“. K ochraně zdraví uživatelů kancelářských prostor, coby pobytové místnosti, je přitom třeba zajistit takové proslunění. Realizací Záměru dojde k zásadnímu omezení proslunění (zastínění) Budovy IBC, a to zejména v nižších patrech Budovy IBC. Realizace Záměru tak může v důsledku omezení proslunění a zastínění okolních budov narušit nezávadné užívání Budovy IBC a ohrozit zdraví uživatelů Budovy IBC.
112. Stavební úřad k tomu předně uvedl, že odkaz na celostátní vyhlášku č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, je nepřipadný, protože stavba je umísťována podle PSP, tj. zvláštního předpisu platného pro území hl.m. Prahy. Dokumentace pro územní řízení byla zpracována v září 2016 s následnými revizemi (po zapracování požadavků dotčených orgánů) a předložena stavebnímu úřadu v únoru 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

113. Stavební úřad dále ocitoval § 85 Nařízení PSP:

114. „(1) Dokumentace a projektová dokumentace, která byla zpracována do 30. září 2014 podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a předložena stavebnímu úřadu ve lhůtě do 30. září 2016, se posuzuje podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
115. (2) Dokumentace a projektová dokumentace³⁶), která byla zpracována od 1. října 2014 do 15. ledna 2015 podle nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), a předložena stavebnímu úřadu ve lhůtě do 15. ledna 2017, se posuzuje podle nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy).
116. (3) Dokumentace a projektová dokumentace³⁶), která byla zpracována od 16. ledna 2015 do dne nabytí účinnosti tohoto nařízení podle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012 Sb., a předložena stavebnímu úřadu ve lhůtě do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto nařízení, se posuzuje podle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012 Sb.
117. (4) V ostatních případech se postupuje podle tohoto nařízení.“
118. Následně uvedl, že se v řečené věci jedná o bod 4 ust. § 85 PSP, neboť dokumentace byla zpracována po účinnosti PSP, tj. po 1. 8. 2016.
119. Jak stavební úřad dále uvedl, studie denního osvětlení a vlivu výstavby na denní osvětlení a proslunění okolní zástavby č. 691B/2016, zpracovaná 19. 10. 2016 Ing. T. S. byla stavebnímu úřadu předložena spolu se žádostí a vyplývá z ní, že sice dojde navrhovanou stavbou k zastínění sousedních objektů oproti stávajícímu stavu, ale i po realizaci stavby budou dodrženy normové hodnoty pro denní osvětlení a to s rezervou. Z hlediska proslunění nejsou na kancelářské místnosti kladeny žádné zvláštní nároky, nelze předpokládat jiné využití než v pracovní době jako u bytů, kde lze předpokládat dlouhodobý pobyt osob.
120. K námitce, že projekt Záměru přitom předpokládá, že na střeše Záměru bude instalována část technologie vzduchotechniky pro účely užívání tohoto Záměru. Vlastní provoz Záměru navýší hlukovou zátěž v lokalitě. S ohledem na tyto skutečnosti tak vzniká důvodná obava, že provoz Záměru bude emitovat nežádoucí hluk a rušit uživatele v okolí záměru a rovněž uživatele okolních budov, včetně Budovy IBC, nad míru přípustnou podle aplikovatelných právních předpisů a norem. Investor však i přes výše uvedené riziko dosud nepředložil jakékoliv technické zprávy, studie či jiné obdobné dokumenty, ze kterých by vyplývalo, že takové negativní vlivy týkající se hluku jsou vyloučeny. Investor by měl v tomto směru předložit přinejmenším hlukovou studii vypracovanou uznávanými nezávislými odborníky.
121. K tomu stavební úřad uvedl, že namítané zatížení okolních staveb zdroji hluku a nezbytností doložení hlukové studie spadá do fáze stavebního řízení. V územním řízení jsou sice řešeny vlivy navrhovaného záměru na dotčené území, nicméně charakter stavby

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

není takový, aby sama svým provozem byla zdrojem rušivého hluku. Součástí navrhovaného záměru je standartní technické a technologické vybavení budov, které je sice stacionárním zdrojem hluku, ale instalování tohoto zdroje do budovy je předmětem podrobnějšího technického řešení, které může výrazně ovlivnit šíření hluku do okolí. Podrobnější řešení záměru bude předmětem stavebního řízení, dotčený orgán – Hygienická stanice hl.m. Prahy (k územnímu řízení vydáno kladné stanovisko č. j. HSHMP 53029/2016 ze dne 2. 11. 2016 bez podmínek) si poté pro vydání závazného stanoviska pro stavební řízení může vyžádat hlukovou studii. Požadavek na hlukovou studii v této fázi byl v rozporu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu.

122. K námitce, že v rámci projektu Záměru nebyla ze strany Investora předložena rozptylová studie týkající se škodlivých látek vypouštěných do okolí v souvislosti s výstavbou a provozováním Záměru, stavební úřad uvedl, že ze stanoviska Odboru ochrany prostředí MHMP č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017 vyplývá, že rozptylová studie autora RNDr. Tomáše Bajera byla zpracována a doložena tomuto orgánu k posouzení. Rozptylová studie není povinnou součástí dokumentace k vydání územního rozhodnutí podle Přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a nebyla tedy doložena.
123. K námitce, že omezení proslunění, resp. zastínění, budov v okolí Záměru, včetně Budovy IBC, rušení hlukem a vypuštění škodlivých látek přitom představují imise ve smyslu § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, které jsou svojí mírou nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání okolních nemovitostí, jakož i snižují kvalitu života a ohrožují lidské zdraví osob nacházejících se v okolí Záměru. Působení takových imisí je ze zákona nepřípustné.
124. Stavební úřad uvedl, že námitka působení imisí ve smyslu § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, které jsou svojí mírou nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání okolních nemovitostí, jakož i snižují kvalitu života a ohrožují lidské zdraví osob nacházejících se v okolí stavby, a to v důsledku umístění stavby, je občanskoprávní námitkou, o jaké může stavební úřad rozhodovat s odkazem na ust. § 89 odst. 6 stavebního zákona. Účastník nenamítá narušení pohody bydlení, protože se v blízkosti žádné obytné budovy nenacházejí.
125. Měřítkem posouzení budoucích imisí přitom nejsou jen obecné technické předpisy, ale také soukromoprávní úprava sousedských práv, dle které bylo jak za dřívější, tak současné právní úpravy třeba zvážit, zda imise nezasahují do práv sousedů nad míru přiměřenou místním poměrům (srovnej § 127 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku).
126. Stavební úřad neshledal, že by umístění stavby na soukromém pozemku zasahovalo do práv účastníka řízení jako vlastníka sousední budovy č.p. 620, zejm. neexistuje žádný průkaz toho, že by imise zasahovaly do práv účastníka řízení nad míru přiměřenou místním poměrům. Ani sám účastník nepředložil žádný průkaz toho, že by imise v důsledku umístění, výstavby a provozu stavby byly svým rozsahem míru přiměřenou místním poměrům.
127. Zákon stanoví určité kogentní požadavky na zamýšlenou stavbu, kterými omezuje právo stavebníka a chrání práva vlastníků sousedních nemovitostí. Právě otázka dodržení těchto limitů má být otázkou v řízení o umístění a povolení stavby. Nestačí proto obecná námitka, že zamýšlená stavba bude produkovat určité imise. Tyto skutečnosti jsou zřejmé. V námitkách proti umístění a povolení stavby je naopak nutné specifikovat, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

konkrétním ohledu zamýšlená stavba překračuje normy objektivního práva, proč její nepřiměřeností účastníkovi nedovoleně zasahuje do jeho vlastnického práva.

128. K námitce, že realizace Záměru je v mnoho ohledech v rozporu s požadavky na využívání území a obecně závaznými právními předpisy. Záměr je tak v rozporu s požadavkem dle § 90 písm. c) stavebního zákona, stavební úřad uvedl, že námitka porušení ust. § 90 písm. c) stavebního zákona je obecná a nekonkrétní.
129. K další námitce, že budova IBC v současné době tvoří pohledovou dominantu kolem ulice Pobřežní a kolem prostranství, na němž má být realizován Záměr, jak vyplývá z přiložených fotografií. Uživatelům této Budovy IBC zajišťuje její současné umístění klidný a narušený výhled do zelených ploch v okolí Budovy IBC a předmětného prostranství. V důsledku realizace Záměru však bude takový výhled rušen předmětným Záměrem. Navíc dosavadní široký dominantní přístup a vchod do areálu Budovy IBC přes předmětné prostranství bude redukován na pouhý úzký průchod mezi rohem Budovy IBC a Záměru. Budova IBC tak bude v důsledku realizace Záměru odsunuta do pozadí za budovu Záměru, a Budova IBC tak již nebude tvořit pohledovou dominantu v území. Její význam v území coby výrazného urbanistického prvku tak bude zásadně degradován. Uvedené skutečnosti se mohou negativním způsobem odrazit v rozsahu poptávky potenciálních zájemců o užívání Budovy IBC.
130. K tomu stavební úřad konstatoval, že určité snížení hodnoty sousedních nemovitostí a změna vztahů v území, jsou přirozené a nevyhnutelné následky většiny nových staveb. Projednávaný případ představuje střet dvou vlastnických práv – vlastnického práva účastníka, který si chce užívat nerušený výkon svého práva k budově č.p. 620 se zachováním maxima volných okolních prostranství, a vlastnického práva souseda – žadatele, který chce také realizovat své vlastnické právo k pozemku tím, že na něm umístí stavbu. Tato práva, pokud by byla vykonávána absolutně, se vzájemně vylučují. Proto není možné k věci přistupovat tak, že obě tato práva zůstanou absolutně nedotčena, tzn. v případě účastníka tak, že se výhled a jiné vlastnosti jeho nemovitosti, nezmění. Úkolem stavebního úřadu je pouze zajistit, aby k těmto změnám došlo v přiměřené míře a podle požadavků právních předpisů. Stavebnímu úřadu ve smyslu ust. § 2 odst. 2 správního řádu nepřísluší hodnocení snížení hodnoty sousedních nemovitostí.
131. K námitce, že realizace Záměru může vést v důsledku shora uvedených skutečností ke snížení hodnoty Budovy IBC. Takové znehodnocení Budovy IBC v důsledku realizace Záměru přitom představuje zásadní zásah do vlastnického práva účastníka k Budově IBC, coby právem chráněného zájmu účastníka. Realizace je tedy v rozporu s požadavkem na ochranu práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení podle § 90 písm. e) stavebního zákona, stavební úřad uvedl, že ochrana práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení upravená v ust. § 90 písm. e) stavebního zákona se vztahuje na veřejnoprávní aspekty umísťování staveb, tj. stavební úřad dbá, aby žadatel neporušoval veřejnoprávní normy stanovené k umístění stavby, např. územně technické podmínky, územní plán a prováděcí předpisy stavebního zákona. Stavebnímu úřadu nepřísluší hájit zájmy účastníků řízení do té míry, aby zajistil, že se nezmění hodnota sousedních nemovitostí, protože uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.
132. Dále bylo namítáno, že projektová dokumentace Záměru předložená Investorem do předmětného územního řízení je datována k 30. 9. 2016. Z vyjádření a stanovisek

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

příslušných dotčených orgánů však vyplývá, že projektová dokumentace Záměru byla měněna i po 30. 9. 2016 (srov. např. stanovisko Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy, oddělení dopravního rozvoje, č. j. MCP8 137291/2016, ze dne 8. 11. 2016, které mělo být vypracováno ve vztahu k verzi projektové dokumentace Záměru ze dne 21. 10. 2016, nebo stanovisko Povodí Vltavy, státní podnik, ze dne 31. 01. 2017 zn. 3103/2017-263, kde se pojednává o změně č. 1 projektové dokumentace Záměru). Účastník má tedy za to, že žádost předložená Investorem ve vztahu k Záměru, vychází z jiné verze projektové dokumentace Záměru, než která byla předložena v rámci územního řízení. V takové situaci není Úřad schopen náležitě posoudit žádost vztahující se k Záměru, a tedy oprávněn žádosti případně vyhovět a vydat příslušné územní rozhodnutí. Lze mít navíc za to, že projektová dokumentace Záměru předložená v rámci územního řízení není poslední verzí Projektové dokumentace Záměru. Pokud tedy byla předložena v územním řízení některá stanoviska a vyjádření dotčených orgánů vypracovaná na základě projektové dokumentace ve verzi ke dni 30. 9. 2016 (tedy ve verzi neodpovídající žádosti k Záměru), jsou taková stanoviska a vyjádření neaktuální a Úřad by k nim neměl v územním řízení přihlížet. Úřad tedy nemá k dispozici veškerá stanoviska a vyjádření vztahující se k žádosti o Záměr nezbytná k rozhodnutí o vydání či nevydání příslušného územního rozhodnutí k Záměru. Za takové situace Úřad není oprávněn vyhovět žádosti a vydat územní rozhodnutí k Záměru.

133. K uvedené námitce stavební úřad vysvětlil, že ke změně dokumentace pro vydání územního rozhodnutí došlo v důsledku uvedení odstavce vztahujícího se k ochrannému pásmu proplachovacího kanálu v bodě 1.3 Stávající ochranná a bezpečnostní pásma (str. 4 Souhrnné technické zprávy) a zdůraznění dočasnosti stání pro autobusy (str. 7 a 43 Souhrnné technické zprávy), proto nese verze DUR ve spise datum revize 04/2017. Po zapracování stanovisek dotčených orgánů vždy dochází k úpravám v situacích a k úpravám ve zprávách, nejedná se však o nové verze dokumentací, záměr je stále stejný, pouze jsou zapracovány podmínky dotčených orgánů, tedy je na dokumentacích uváděno datum revize.
134. Ze stanoviska Povodí Vltavy, státní podnik, zn. 3103/2017-263 ze dne 31. 1. 2017, která zmiňuje změnu č. 1 dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, jasně vyplývá, že změna se týká pouze dočasného charakteru užívání odstavného stání pro autobusy (nástup a výstup) a ochranného pásma proplachovacího kanálu a z něj vyplývajícího technického řešení.
135. Výrok závazného stanoviska Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy, oddělení dopravního rozvoje, č. j. MCP8 137291/2016 ze dne 8. 11. 2016 sice odkazuje na „projektovou dokumentaci stavby ze dne 21. 10. 2016“, ale zároveň níže uvádí, že dokumentace je zpracována 09/2016. Údaj 21. 10. 2016 označuje totiž pouze datum podání žádosti o vydání závazného stanoviska.
136. Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí je tak úplná a byly do ní pouze zapracovány požadavky dotčených orgánů. Datum zpracování dokumentace je 9/2016 (tedy před vydáním stanovisek dotčených orgánů, které měly k dispozici tuto dokumentaci), revize 4/2017 (se zapracováním požadavků dotčených orgánů předložena stavebnímu úřadu). Záměr je stále stejný, jak vyplývá i z jiných stanovisek dotčených orgánů, kde je uveden např. popis stavby.

137. K námitce, že podle projektové dokumentace Záměru (srov. čl. 4.9 průvodní zprávy k akci Rozšíření konferenčního centra Hotelu Hilton, Pobřežní 1/42, Praha 8) má být v rámci Záměru instalován nový náhradní zdroj elektrické energie v prostorách hotelu Hilton, a sice jednotka dieselaagregátu. V jiné části projektové dokumentace Záměru se však uvádí, že již existující náhradní zdroj elektrické energie v prostorách hotelu Hilton bude pouze upraven (srov. vyjádření č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017, str. 2, bod 4). Pokud navíc bude instalován nový náhradní zdroj elektrické energie v prostorách hotelu Hilton vedle již existujícího náhradního zdroje, tak z projektové dokumentace Záměru nevyplývá, zda je technicky a prostorově možné, aby v příslušném prostoru hotelu Hilton byly umístěny oba náhradní zdroje vedle sebe. Současně z projektové dokumentace vyplývá, že současný náhradní zdroj je o výkonu 1,4 MVA a nově instalovaný náhradní zdroj má být o výkonu 500 kVA (srov. vyjádření č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017, str. 6, bod 7). Hotel Hilton má být přitom rozšířen o projekt Záměru. Z pohledu technického pak nedává smysl, aby současnou výkonnou jednotku nahradila jiná jednotka o výkonu pouze cca třetinovým. Uvedené skutečnosti tak zakládají nejasnost, neurčitost a věcnou nesprávnost projektové dokumentace Záměru předložené v rámci územního řízení.
138. Stavební úřad k tomu uvedl, že v souhrnné technické zprávě je uvedeno, že jako náhradní zdroj je navržen nový dieselaagregát o výkonu 550 kVA (440 kW) v kontejnerovém provedení, který bude umístěn ve stávajícím energocentru (str. 35), na str. 37 je pak uvedeno, že pro stávající dieselaagregát bude provedena úprava umístění tlumičů hluku tak, aby se uvolnil prostor pro nový dieselaagregát (předpokládá se umístění nahoru na kontejner). Tato úprava stávajícího energocentra nemůže být předmětem územního řízení a pro územní řízení, kde je třeba zkoumat napojení záměru na technickou infrastrukturu, je dostačující. V závazném stanovisku odboru ochrany prostředí MHMP č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017 je pouze uvedeno (str. 2), že bude instalován do stávajícího energocentra nový dieselaagregát, na str. 6, že stávající energocentrum není dostatečně kapacitní pro navrhovaný záměr a proto bude osazen nový náhradní zdroj, což je v souladu s textovou částí dokumentace pro územní řízení. Ze spisu tedy nevyplývá, že by současnou výkonovou jednotku nahradila jiná, jak je uvedeno v námitce, ale že ke stávající bude přidána nová, která pokryje potřeby navrhovaného záměru. V tomto stanovisku je také uvedeno, že pro potřeby stavebního řízení vydá tento dotčený orgán závazné stanovisko, kde bude posuzovat především stavebně technické řešení prostoru energocentra.
139. K námitce, že podle dendrologického průzkumu k Záměru (srov. čl. 2.3 Dendrologického průzkumu a ocenění dřevin ze září 2016) má být dále provedeno kácení dřevin na prostranství. V téže části dokumentu se však uvádí, že tyto dřeviny mohou být pouze fyzicky přemístěny. Není tak zřejmé, zda je závěrem zpracovatele průzkumu, aby příslušné dřeviny byly odstraněny či pouze přemístěny. Uvedená nejasnost a neurčitost citovaného průzkumu dále podporuje výše uvedený závěr, že přinejmenším některé části dokumentace k Záměru jsou nejasné, neurčité a věcně nesprávné.
140. Stavební úřad uvedl, že podkladem pro zpracování DUR byl Dendrologický průzkum – TERRA FLORIDA v.o.s., který zpracoval Ing. A. W. v září 2016. Je však potřeba uvést, že otázka nutnosti kácení či pouhého přemístění dřevin není předmětem územního řízení. Již z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 20/2008 (Sb. NSS 1788/2009) vyplývá, že závažný důvod pro pokácení dřevin spočívající v plánované výstavbě může být dán teprve v okamžiku, kdy nabude právní moci územní rozhodnutí o umístění této stavby, v němž

se jednoznačně vymezí rozsah a situování stavby, a bude tak poprvé najisto postaveno, které dřeviny by při realizaci stavby musely být pokáceny. Dle Nejvyššího správního soudu musí závažný důvod pro pokácení dřevin existovat již v okamžiku vydání rozhodnutí o povolení pokácení dřevin a nemůže být suplován podmínkou určující termín pro samotnou realizaci kácení dřevin.

141. Dále bylo namítáno, že ve vyjádření Povodí Vltavy, č. j. 62228/2016 -263, ze dne 6. 12. 2016, je pod podmínkou č. 6 požadován odlučovač ropných látek. V následném vyjádření Povodí Vltavy, č. j. 3103/2017 - 263, ze dne 30. 1. 2017, vydaném v návaznosti na změnu projektové dokumentace č. 1, jsou uvedeny jako platné všechny podmínky předchozího vyjádření ze dne 6. 12. 2016 kromě podmínek č. 7 a č. 8, které se týkají lapolů v souvislosti s parkováním autobusů. Podle vyjádření ze dne 30. 1. 2017 tak má být i nadále platná podmínka č. 6 vyjádření ze dne 6. 12. 2016. Z jiné části vyjádření ze dne 30. 1. 2017 však vyplývá, že odlučovače ropných látek nemají být realizovány. Z uvedených vyjádření tak není zřejmé, zda mají být odlučovače ropných látek instalovány či nikoliv. Navíc podle vyjádření Policie ČR, č. j. KRPA - 436240 -1/ČJ - 2015 - 0000DŽ, ze dne 15. 11. 2016, mají být odstavná stání pro autobusy realizována. Lapoly by tak instalovány být měly. Předložená vyjádření dotčených orgánů jsou tak nejasná, neurčitá a vzájemně rozporná
142. K tomu stavební úřad uvedl, že je zcela nejasné, z jaké části vyjádření Povodí Vltavy ze dne 30. 1. 2017 účastník (žalobce B) řízení dovozuje, že odlučovače ropných látek nemají být realizovány. Ve vyjádření je uvedeno, že podmínky vyjádření ze dne 6. 12. 2016 zůstávají v platnosti s výjimkou bodu 7 a 8 v případě, že nebude docházet k parkování autobusů, ale pouze k nástupu či výstupu návštěvníků. V souhrnné technické zprávě (str. 49) je uvedeno, že odvodňovací žlaby parkoviště budou odvodněny do kanalizace přes odlučovač ropných látek, na str. 43, že stání pro autobusy jsou pouze pro zastavení.
143. K námitce, že podle vyjádření Policie ČR, č. j. KRPA - 436240 -1/ČJ - 2015 - 0000DŽ, ze dne 15. 11. 2016, má být v souvislosti se Záměrem realizována výstavba 10 nových parkovacích stání pro hotel Hilton a 5 odstavných stání pro autobusy. Z projektové dokumentace Záměru však nevyplývá, že by taková parkovací stání pro autobusy měla být jakkoliv realizována. Z projektové dokumentace Záměru navíc spíše vyplývá, že by se celkový počet parkovacích stání v souvislosti s realizací Záměru měl snížit. Nadto, citované vyjádření Policie ČR je podkladem pro stanovisko příslušného Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy, č. j. MCP8 137291/2016, ze dne 8. 11. 2016. Takové stanovisko odboru dopravy však současně vycházelo i ze změny projektové dokumentace Záměru č. 1 ze dne 21. 10. 2016, podle níž nemají být realizována parkovací stání pro autobusy. Uvedené skutečnosti tak zakládají vzájemný rozpor mezi jednotlivými vyjádřeními a stanovisky dotčených orgánů a projektovou dokumentací Záměru.
144. Stavební úřad uvedl, že z dokumentace pro územní řízení vyplývá, že záměr zahrnuje úpravu prostoru před objektem, kde je navrženo 10 nových parkovacích stání pro hotelová vozidla a taxi a 5 míst pro zastavení autobusů a dále v ulici Pobřežní nová šikmá stání. Tato stání jsou i zakreslena ve výkresu situace – Celkový situační výkres, číslo C.2. Je tak nejasné, na základě čeho se účastník řízení domnívá, že existuje vzájemný rozpor mezi vyjádřeními a stanovisky a dokumentací.
145. Žalobce b) v řízení dále namítl, že v územním řízení o Záměru upustil Úřad od ústního jednání. Takový postup je možný pouze při splnění podmínek dle § 87 odst. 1 stavebního zákona. Podle citovaného ustanovení přitom platí, že „... stavební úřad může upustit od

ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru.“. To tedy znamená, že Úřad je oprávněn upustit od ústního jednání jen za předpokladu, že jsou kumulativně splněny obě následující podmínky (i) Úřadu jsou dobře známy poměry v území, a současně (ii) žádost Investora týkající se Záměru poskytuje dostatečný podklad pro posouzení Záměru.

146. K tomu stavební úřad uvedl, že je oprávněn dle ust. § 87 stavebního zákona upustit od ústního jednání. Z úřední činnosti jsou stavebnímu úřadu poměry v území dobře známy, stavba je umísťována na dosud nezastavěném pozemku a žádost je úplná ve smyslu ust. Přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru.
147. S tím souvisí další námitka, v níž žalobce b) uvedl, že ve vztahu k první podmínce přitom platí, že *„...znalost poměrů v území nelze získat jen z obsahu žádosti o vydání územního rozhodnutí samotné, tj. že obě podmínky jsou kumulativní povahy (což je formální argument pro shora uvedený závěr). Věcným argumentem pro tento závěr je okruh (povaha) otázek, které musí stavební úřad před rozhodnutím o žádosti o vydání územního rozhodnutí, vždy zkoumat (viz § 90 zákona a komentář k tomuto ustanovení) a z nichž je zcela zřejmé, že to není možné bez znalosti „poměrů v území“ [srov. zejména požadavky uvedené pod písm. b), c) a e) výše cit. ustanovení zákona...“*. Úřad tedy při posuzování poměrů v území nemohl vycházet pouze z žádosti Investora týkající se Záměru a měl předběžně posoudit soulad Záměru s požadavky dle § 90 stavebního zákona. Jak přitom vyplývá z námitek účastníka výše, realizace Záměru má významný dopad na poměry v území, neboť dojde k narušení dopravních cest, urbanistického a architektonického charakteru v zastavěném území, omezení proslunění či ke snížení hodnoty okolních staveb, včetně Budovy IBC. Úřad tak měl při náležitém posouzení Záměru zjistit, že Záměr je nebo přinejmenším může být v rozporu s požadavky dle § 90 písm. b), c), d) a e) stavebního zákona. Za těchto okolností měl Úřad trvat na ústním jednání o Záměru. Pokud Úřad i přes možný rozpor Záměru s požadavky dle § 90 stavebního zákona upustil od ústního jednání, postupoval nesprávně a v rozporu s § 87 odst. 1 stavebního zákona.
148. Stavební úřad uvedl, že nenařízení ústního jednání dle ust. § 87 stavebního zákona nepředstavuje v daném případě nezákonný postup, ani újmu na právech účastníka, který se záměrem podrobně seznámil ve spise a uplatnil námitky. Nelze ani očekávat, že konání ústního jednání přinese vyřešení námitek účastníků, o kterých musí rozhodnout stavební úřad.
149. V poslední námitce žalobce b) uvedl, že pokud i přes výše uvedené námitky bude vydáno územního rozhodnutí o umístění stavby Záměru, může realizace Záměru způsobit účastníkovi škodu velkého rozsahu. Účastník by se mohl v takovém případě domáhat úhrady takové škody na příslušných správních orgánech, včetně Úřadu, postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Stavební úřad k tomu uvedl, že umístění stavby v mezích platného územního plánu a stavebně technických předpisů nemůže být vnímáno jako nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup podle ust. zákona č. 82/1998 Sb.
150. Po té, co stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby, účastníci řízení podali proti němu odvolání.

151. **Žalobce a)** (původně žalobkyně J. K. jako odvolatelka, dále jako „odvolatelka“) v podaném odvolání namítla:
152. Tvzení uvedené v části „Druh a účel umísťované stavby“ na straně 3 za sedmou pomlčkou: *„parkovací záliv - nová parkovací stání v ulici Pobřežní budou provedena šikmá pod úhlem 45°, budou základního rozměru 2,5 × 4,3 m (s převisem 0,5 m), čímž bude zachována průjezdná šířka minimálně 5,5 m vozovky komunikace Pobřežní. Celkem dojde k vytvoření parkovacího zálivu délky cca 58,3“* je v rozporu se skutečností. Šířka stávající komunikace před objektem č. p. 16 je 7 m. Již v současné době je zajiždění do průjezdu problematické. Návštěvníci sousedních objektů nejezdí auty velikostí Felicie ale podstatně většími. Při parkování podélně dvěma koly na chodníku zbývá před čarou ohraničující parkovací pruh šířka vozovky 6 m. Pokud dojde k zúžení vozovky, bude do jisté míry znemožněno užívání objektů odvolatelky a tato se proto bude dožadovat náhrady za tuto újmu.
153. Odvolatelka požadovala zhodnocení vlivu barevného řešení severní fasády na úroveň osvětlení proti stojícího objektu, s tím, že se jedná o smíšené městské jádro a zvažuje přestavbu objektů Pobřežní 16/18 na byty.
154. V další odvolací námitce odvolatelka uvedla, že v části 8 dopravní řešení se v odstavci e) uvádí: *„v současné době je v hotelu 388 parkovacích stání, což je dostatečný počet jako pro stávající kapacity hotelu, tak pro navrhovanou přístavbu. Pro přístavbu je třeba zajistit minimálně 2 parkovací stání, maximálně 10 nových parkovacích stání, která budou umístěna v podzemních garážích hotelu (maximální počet tj. 10 PS).“* Anonymním telefonickým dotazem je možno zjistit, že hotel nedisponuje jediným volným parkovacím stáním. Tato skutečnost souvisí s údajem uvedeným v odůvodnění na straně 9 třetí a čtvrtý řádek zdola.
155. Odvolatelka v další žalobní námitce rozporuje argumentaci týkající se kapacity Kongresového sálu - 835 lidí, konferenční místnost - celková kapacita 588 lidí, s tím že takový počet lidí nezbytně v širším okolí hotelu způsobí dopravní kolaps, chybí minimálně 200 parkovacích míst v podzemí přístavbě konferenčního centra. Při pořádání větší akce v hotelu Hilton se dopravní situace v okolí komplikuje, již za zastávajícího stavu, auta parkují i na místech, kde je to zakázané. Stavební úřad by měl rozhodovat na základě znalosti místních poměrů.
156. Odvolatelka dále namítla, že mnohé stavby jsou nepovoleny i proto, že uráží estetické cítění. Žádná stavba by neměla poškozovat majitele sousedních objektů a ztěžovat jejich užívání.
157. Rozhodnutí stavebního úřadu odvolatelka označila za vydané na základě mylných předpokladů, nevratně ničící pěkný urbanistický celek.
158. **Žalobce b)** (původně IBC- Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost, jako odvolatel, dále též tedy jako „odvolatel“), rovněž podal odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby.
159. V podaném odvolání namítl, že stavební úřad opominul zahrnout budovu čp. 18 do území dotčeného vlivem stavby a v důsledku toho se vadně nezabýval vlivem stavby na dotčenou budovu, spočívající ve zhoršení podmínek osvitu a proslunění budovy, které nadále nebudou vyhovovat hygienickým normám. K tomu jako důkaz předložil studii vypracovanou společností EKOLA group č. 7-0595-01.
160. Dále namítl, že nebyly splněny podmínky pro upuštění od projednání žádosti.

161. Napadené rozhodnutí označil za vadné z hlediska zhodnocení dodržení podmínek z pohledu posuzování vlivu stavby na životní prostředí.
162. Napadenému rozhodnutí vytkl, že se nevypořádalo s námitkami občanskoprávní povahy, zejména pokud jde o snížení hodnoty nemovitostí odvolatele.
163. Za nezákonné označil stanovisko odboru památkové péče s tím, že umístěním stavby vznikne urbanistický chaos, zásah do urbanistického prostoru bude mít dlouhodobý vizuální, fyzický i psychologický vliv na okolí.
164. Žalovaný si v odvolacím řízení ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu závazných stanovisek Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 2. 11. 2016 a Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče ze dne 12. 4. 2017. Nadřízené správní orgány uvedená stanoviska přezkoumaly. Stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy č. j. HSHMP 53029/2016 ze dne 2. 11. 2016 přezkoumalo ministerstvo zdravotnictví a stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče č. j. MHMP 555043/2017 ze dne 12. 4. 2017 ministerstvo kultury. Dále bylo přezkoumáno stanovisko Odboru ochrany prostředí, Magistrátu hlavního města Prahy, podle kterého předložený záměr nevyžaduje posouzení podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Jelikož tento bod stanoviska není závazným stanoviskem, ale sdělením podle § 154 správního řádu, a rozhodoval o něm orgán, který vyjádření vydal; odbor ochrany prostředí na svém stanovisku setrval.
165. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal odvolací námitky původní odvolatelky, (nyní žalobce a) takto:
- Parkovací záliv není umístěn proti průjezdu objektu č. p. 16 v katastrálním území Karlín. Umístěním zálivu nebude ovlivněna možnost zajiždění do průjezdu objektu č. p. 16 a námitka je tedy bezpředmětná.
 - Při posuzování záměru se stavební úřad zabývá ovlivnění stávajících staveb v důsledku umístění nové stavby, ke stavu výhledově zamýšleném některým z vlastníků okolní zástavby, přihlížet nelze.
 - Skutečnost, že se odvolatelka na základě telefonického dotazu dozvěděla, že hotel nemá žádné volné parkovací kapacity, nevypovídá nic o tom, zda má volná parkovací stání pro potřeby svých vlastních provozů.
 - Pokud jde o požadavky na zajištění stání pro dopravu v klidu, jsou dány právním předpisem, nařízením č. 10/2016 Sb. hlavního města Prahy; v případě splnění zákonných požadavků není stavební úřad oprávněn požadovat na stavebníkovi navýšení parkovacích kapacit na rámec zákonných požadavků.
 - Námitka možného snížení hodnoty sousedního objektu je občanskoprávního charakteru. Zákonné požadavky na zamýšlenou stavbu, kterými je omezováno právo stavebníka a chráněna práva vlastníků sousedních nemovitostí je otázkou řešenou v řízení o umístění a povolení stavby. Obecná námitka, že zamýšlená stavba bude zasahovat do vlastnických práv nebo tvrzení, že žádná stavba by neměla poškozovat majitele sousedních objektů a ztěžovat jejich užívání neobstojí. V námitkách proti umístění stavby je nutné specifikovat, v jakém konkrétním ohledu zamýšlená stavba překračuje normy objektivního práva.

166. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal odvolací námitky původní odvolatelky, (nyní žalobce b) takto:
167. Stavební úřad za účastníky řízení označil také vlastníky pozemku p. č. 213 a objektu č. p. 18 a také vlastníky pozemku p. č. 243 v katastrálním území Karlín. K opomenutí uvedených pozemků a stavby č. p. 18 ze strany stavebního úřadu nedošlo.
168. Jelikož dotčené nemovitosti nebyly opomenuty, byly rovněž vzaty v úvahu při posuzování vlivu záměru na okolí.
169. K odvolací námitce zhoršení světelných podmínek v objektu č. p. 18 žalovaný předně konstatoval, že odvolatel, tedy žalobce b) není vlastníkem tohoto objektu. V napadeném rozhodnutí se nicméně vypořádal s argumentací žalobce, jako odvolatele, a rovněž předloženou světelně technickou studií. Žalovaný vyšel ze zjištění, že byl proveden výpočet denního osvětlení v kontrolních bodech umístěných v místě, ve kterých by realizací stavby mohlo dojít ke změně úrovně činitele denní osvětlenosti. Závěrem studie je, že požadavek normy ČSN 73 0580-1, pro prostory a trvalým pobytem lidí v souvislé řadové zástavbě v centrech měst není splněn v kontrolních bodech nacházejících se na severní fasádě objektu č. p. 18. Ze závěrů studie rovněž vyplývá, že zadavatel ani zpracovatel studie nedisponují údajem o tom, zda jsou na severní fasádě objektu umístěna okna místností s trvalým pobytem osob. Z předloženého důkazu není tedy zřejmé, zda je vůbec třeba posuzovat snížení činitele denní osvětlenosti na této fasádě. Jelikož v průběhu řízení námitka týkající se zastínění objektu č. p. 18 uplatněna nebyla, stavební úřad se ve vydaném rozhodnutí podrobněji touto námitkou nemohl zabývat. Žalovaný jako odvolací orgán pak odvolací námitku zamítl s tím, že vlastnická práva odvolatele nemohou být dotčena, neboť není vlastníkem pozemku p. č. 213 ani objektu č. p. 18.
170. Za nedůvodnou žalovaný označil námitku neprovedení ústního jednání, neboť předchozí námitky, z nichž odvolatel dovozoval, že stavební orgán není obeznámen s místními poměry, nejsou důvodné.
171. Pokud jde o posouzení vlivů na životní prostředí žalovaný předně, konstatoval, že si vyžádal přezkum stanoviska MHMP OCP k bodu č. 7 stanoviska ze dne 9. 1. 2017. Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí toto stanovisko přezkoumal a dospěl k závěru, že na základě předložené projektové dokumentace změna nebude mít negativní vliv na životní prostředí, neboť nebude významně navýšena kapacita či rozsah záměru ani se významně nezmění jeho technologie, řízení provozu či způsob užívání. Navrhovaná rekonstrukce, včetně výstavby části areálu a všech navrhovaných změn, je svými parametry nevýznamná a nedosahuje intenzity, jež by vyžadovala posouzení dle zákona.
172. Stavební úřad se vyjádřil k námitce občanskoprávní povahy, rovněž se zabýval posouzením souladu záměru s § 90 písm. b) stavebního zákona.
173. Žalovaný pak konstatoval, že úvahy týkající se urbanistických záměrů jsou pouhým tvrzením odvolatele. Žalovaný vyšel z toho, že nezastavěný prostor pozemku stavby není volně přístupným prostorem, ale slouží k parkování na střeženém parkovišti. Převážná většina záměru se nachází v území s funkčním využitím ZVO- ostatní (zvláštní komplexy). Přístavba konferenčního centra je v souladu s hlavním funkčním využitím území. Objekty komunikací pěších i vozidlových, s nimi související stavby opěrných zdí a plošná zařízení a liniová vedení technických vedení jsou v souladu s přípustným funkčním využitím území

ZVO. Zpevněné plochy parkovacího zálivu a části technických vedení se nachází v území s funkčním využitím - smíšené městské jádro, se stanoveným kódem míry využití I. Parkovací odstavné plochy i plošná zařízení a liniová vedení technických vedení posuzoval stavební úřad s tím, že jsou v souladu s hlavním funkčním využitím území.

174. K žalobním námitkám konstatuje Městský soud v Praze následující.

175. Ad 1. Chybně vymezené území dotčené vlivy stavby.

176. Podle aktuálního výpisu z katastru nemovitostí je vlastníkem pozemku parc.č. 213 a na něm stojící stavby čp. 18 žalobce a) Vydovka Office Center s.r.o. (dříve MUDr. K.). Stavební úřad proto vymezil okruh sousedních pozemků a staveb, které by mohly být umístěním stavby dotčeny, následovně: pozemky parc.č. 850/7, 237/1, 237/2, 782/6, 217, 203, 782/9, 214/1, 214/5, 513, X v k.ú. Karlín a objekty na těchto pozemcích. Pozemek parc. č. 513 však v katastru nemovitostí v k.ú. Karlín není zapsán, jedná se zcela zjevně o písařskou chybu, což odpovídá skutečnosti, že pozemek parc. č. 213 ve výčtu skutečně chybí, nicméně s dřívější vlastníci MUDr. K. bylo v řízení jednáno jako s účastnicí a jejím právům byla poskytnuta plná ochrana.

177. Ačkoli k formální chybě došlo, vliv na zákonnost rozhodnutí tato chyba nemá, k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce a) nedošlo a žalobní námitku proto městský soud odmítl, jako nedůvodnou.

178. Žalobce b) pak není vlastníkem uvedeného pozemku, do jeho práv napadeným rozhodnutím nemohlo být zasazeno.

179. Ad 2. Hygienické limity osvitů.

180. Podle § 89 odst. 1 stavebního zákona, *závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námitky účastníků řízení musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námitky účastníků řízení uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.*

181. Podle § 82 odst. 4 správního řádu, *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlíží jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*

182. K otázce koncentrace územního řízení se správní soudy opakovaně vyjádřily, Krajský soud v Brně, v rozsudku ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020 – 86, přílehlavě vysvětlil, že: „[ž]alobce tak může v zásadě přijít s jakýmkoliv námitkami, aniž by je předtím uplatnil před správními orgány, a soud se s nimi musí věcně vypořádat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, čj. 7 Afs 54/2007 - 62, č. 1742/2009 Sb. NSS). To však platí beze zbytku pouze pro námitky právní.(...) V řízeních vedených na žádost – mezi něž patří i společné řízení podle stavebního zákona – se naproti tomu má dokazování skutkového stavu soustředit do řízení před správním orgánem prvního stupně. Proto zákonodárce zakotvil v § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zásadu koncentrace řízení. To znamená, že v odvolání již není možno vznášet nové námitky a předkládat nové důkazy, pokud účastníkovi řízení nic nebránilo je uplatnit v řízení na prvním stupni. Odborná literatura ve vztahu k § 77 s. ř. s. dovozuje, že by bylo obcházením principu koncentrace správního řízení a také principu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

subsidiarity správního soudnictví, pokud by poté v žalobě mohl žalobce opět vznést jakékoliv námitky a nutit soud, aby od počátku prováděl v plném rozsahu zjišťování skutkového stavu (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 637). Proto se koncentrace řízení – v případě, že jde o správní řízení zahájené na žádost, a pouze v rozsahu zjišťování skutkového stavu – „přenáší“ i do řízení o žalobě proti rozhodnutí před správními soudy a žalobce zde tudíž nemůže uplatňovat taková tvrzení a důkazy, která by nemohl úspěšně vznášet v odvolacím řízení (tedy takové, u nichž mu nic nebránilo je navrhnout již v řízení před správním orgánem prvního stupně, avšak ke své škodě tak neučinil).“

183. Původní majitelka nemovitosti MUDr. K., své právo vznést námitky ve lhůtě určené stavebním úřadem v oznámení o zahájení řízení neuplatnila, námitku nedodržení hygienických limitů osvit neuplatnila ani v podaném odvolání, ačkoli ji v tom nic nebránilo.

184. Žalobce b) vznesl námitku překročení hygienických limitů v rámci stavebního řízení, avšak jak správně konstatoval žalovaný, žalobce (ani jeho právní předchůdce) není a nebyl vlastníkem budovy č.p. 18, jeho veřejná subjektivní práva nemohla být rozhodnutím dotčena, uplatnění námitky mu nepřísluší.

185. Z uvedených důvodů městský soud žalobní námitce nepřisvědčil.

186. Ad 3. Místní šetření.

187. Podle § 87 odst. 1 věta druhá, *stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru.*

188. Stavební úřad v rámci územního řízení není povinen nařizovat ústní jednání k projednání žádosti (záměru). Pokud by ústní jednání bylo nařízeno, lze jej spojit s ohledáním na místě, je-li takové ohledání na místě (místní šetření) účelné. K tomuto kroku přistoupí stavební úřad v případě, že je nutné seznámit účastníky řízení s konkrétním záměrem v terénu (viz Macháčková, J. in Macháčková, J., Machata, P., a kol. Stavební zákon. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013, s. 352.).

189. Jsou-li stavebnímu úřadu známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru a není-li to z určitého důvodu účelné, není nezbytné ohledání na místě konat. Žalobci v podané žalobě neupřesnili, jak ho neprovedení místního šetření poškodilo na jejich právech, ani neuvedli, z jakého důvodu by ohledání na místě bylo nutné a účelné. Jak soud již shora konstatoval, neuvedení parc. č. 213 ve výčtu dotčených pozemků bylo pouze zjevnou písařskou chybou. Na základě dokumentů obsažených ve správním spise městský soud dospěl k závěru, že ohledání na místě nebylo v dané věci nezbytné, neboť žádost stavebníka i poznatky známé stavebnímu úřadu z jeho činnosti poskytovaly stavebnímu úřadu dostatečný podklad pro odpovědné rozhodnutí ve věci. Námitka tak není důvodná.

190. Ad. 4. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z hlediska § 90 stavebního zákona.

191. Podle § 90 odst. 1 písm. b) stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017, *v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.*

192. Komentářová literatura k tomu uvádí: „[d]ůležitou součástí druhého okruhu otázek posuzovaných v územním řízení je soulad s požadavky na ochranu „architektonických“ a „urbanistických“ hodnot v území, jinak vyjádřeno, navrhovaný záměr žadatele nesmí tyto stávající hodnoty ohrožovat, či dokonce přímo narušovat. Tato kritéria mají zásadní význam zejména ve všech případech, kdy je realizace záměru navrhována v území, které skutečné architektonické nebo urbanistické hodnoty má, a jistě mnohem menší tam, kde jsou takové hodnoty sporné, nebo kde dokonce o takových hodnotách nelze vzhledem ke stávající situaci v území vůbec hovořit. Jde o svoji povahou jistě poměrně subjektivní kritéria, když však posoudit soulad záměru se stávajícími urbanistickými hodnotami by mělo být v konkrétním případě podstatně snazší než posoudit soulad s hodnotami architektonickými, neboť „urbanismus“ je „širší“ a „objektivnější“ kategorie než architektura. Urbanistickými hodnotami lze rozumět především a) stávající uliční čáru, b) výškovou hladinu (úroveň) stávající zástavby v území, c) urbanistický detail, d) procento zastavitelnosti pozemku, e) procento podílu zeleně, f) hmotu a tvar existujících staveb, g) tvar střechy, h) materiál střešní krytiny, i) podíl (poměr) ploch stěn a otvorů u stávajících staveb, j) funkční (účelové) využití okolních staveb a dalších objektů atd.“ [MALÝ, Stanislav. § 90 Posuzování záměru žadatele. In: MALÝ, Stanislav. Stavební zákon: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-2-2]. ASPI_ID KO183_2006CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]
193. V rozsudku ze dne 12. 2. 2015, č. j. 2 As 241/2014 – 36, Nejvyšší správní soud uvedl: „stavební úřad posuzuje v územním řízení, zda je navrhovaný záměr v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Pakliže záměr není v souladu s těmito požadavky nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad nevydá územní rozhodnutí a dle 92 odst. 3 stavebního zákona žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne“.
194. Žalobce a) (původně MUDr. K.) v podaném odvolání namítla, že záměr „uráží estetické cítění“ a rozhodnutí stavebního bylo vydáno na základě mylných předpokladů, nevratně ničící „pěkný urbanistický celek“. Jedná se o zcela nekonkrétní námitky. V podané žalobě žalobce a) namítl, že územní rozhodnutí pouze konstatuje soulad s územně plánovací dokumentací, avšak hodnocení urbanismu či dopadů na okolí z pohledu architektonického naprosto absentuje. K tomu městský soud předně konstatuje, že rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
195. Žalovaný v odvolacím řízení (vzhledem k odvolání podanému žalobcem b) doplnil podklady rozhodnutí přezkoumáním závazného stanoviska MHMP, odboru památkové péče MHMP č. j. MHMP 555043/2017 ze dne 12. 4. 2017. Ministerstvo kultury závazné stanovisko přezkoumalo rozhodnutím ze dne 20. 4. 2018, č. j. MK-S 920/2018/OP a konstatováno, že skutkový stav byl v řízení na prvním stupni zjištěn dostatečně a

přezkoumávané závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče potvrdilo.

196. Jak se podává z napadeného rozhodnutí, žalovaný v odvolací námitce konstatoval, že stavební úřad se v odůvodnění vydaného rozhodnutí výslovně nezabývá posouzením souladu záměru s § 90 písm. b) stavebního zákona. Obecně konstatuje, že záměr je v souladu s požadavky § 90 stavebního zákona. V dalších částech odůvodnění, jako například v rámci posouzení souladu záměru s požadavky § 20 nařízení PSP nebo ve vyjádření k námitkám uplatněných odvolatelem jako účastníkem řízení v průběhu řízení se tématem zhodnocení souladu umísťované stavby s urbanistickými a architektonickými hodnotami území zabývá. Odvolací orgán proto konstatoval, že námitka je nedůvodná.
197. V samotném rozhodnutí o umístění stavby stavební úřad vypořádal námitku společnosti IBC-Středisko mezinárodního obchodu, akciová společnost (IBC, a.s.), IČO: 14892146, jako tehdejšího účastníka řízení, a sice že: *„prostranství, které má být dle úmyslu Investora zastavěno Záměrem, přitom slouží jako přirozená klidová zóna k odpočinku osob navštěvujících okolní budovy. Projekt Záměru přitom předpokládá, že celá plocha prostranství pod Záměrem bude zastavěna. Investor navíc v rámci projektu Záměru nepředpokládá výstavbu jiné kompenzační klidové zóny nebo zeleně. Areál hotelu Hilton a přilehlých kancelářských budov tak nenávratně a bez náhrady ztratí jednu z mála posledních klidových zón,“* tak, že: *„námitka narušení klidové zóny hotelu Hilton a zastavění volného prostranství před hotelem je mimoběžná s ochranou architektonických a urbanistických hodnot v území, jak ji upravuje ust. § 90 písm. b) stavebního zákona“.*
198. Stavební úřad posoudil kompatibilitu realizace navrhované stavby s urbanisticko-architektonickými hodnotami v území, a to současně s ostatními podmínkami rozhodnými pro povolení umístění stavby. Konstatoval, že území se nevyznačuje jednotným rázem či charakteristický určitým typem architektonicky hodnotné výstavby a nevytváří ve svém celku žádný charakteristický styl dané lokality. Umožňuje, aby se do ní organicky začlenila nově umísťovaná stavba představující oživení, ozvláštnění či doplnění lokality. Stavba se jeví být prvkem postupně se profilujícího nového architektonického rázu dané lokality.
199. Z hlediska památkové ochrany se vlastní záměr nachází v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace. Jak stavební úřad dále uvedl, záměr neohroží hodnoty památkové rezervace, tj. její urbanistickou kompozici, měřítko a siluetu a z hlediska památkové péče je akceptovatelný (viz také kladné závazné stanovisko odboru památkové péče MHMP č. j. MHMP 555043/2017 ze dne 12. 4. 2017).
200. Námitka, že volné prostranství, které má být zastavěno, slouží jako přirozená klidová zóna k odpočinku osob navštěvujících okolní budovy, nebrání v ničem umístění stavby, protože jde o soukromý pozemek v majetku žadatele o vydání rozhodnutí o umístění stavby.
201. Stávající cca 3 leté výsadby (5 ks) dubu červeného - *Quercus robur*, které byly v kolizi s navrhovanou úpravou, byly navrženy k přesazení. 3 ks byly umístěny na pozemek žadatele a 2 ks měly být přesazeny na pozemek MČ Praha 8. Koncepce sadových úprav počítala s výsadbou zeleně a stromů.
202. K uvedenému městský soud předně uvádí, že žalobce a) nevyužil své právo vznést námitky ohledně posouzení, zda je záměr žadatele v souladu s cíli a úkoly územního plánování ve lhůtě stanovené stavebním úřadem v oznámení o zahájení řízení. V podaném odvolání pak

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

odvolací námitku formuloval značně obecně, s tím, že záměr zničí urbanistický celek. Stavební úřad se podrobně zabýval námitkou druhého z účastníků řízení, žalobce B a s odvoláním na kladné závazné stanovisko odboru památkové péče MHMP č. j. MHMP 555043/2017 ze dne 12. 4. 2017, konstatoval, že záměr neohrozí urbanistickou kompozici památkové rezervace. (K tomu viz body 96 a násl. rozsudku.)

203. Žalovaný v odvolacím řízení doplnil podklady pro rozhodnutí stanoviskem Ministerstva kultury ze dne 20. 4. 2018, č. j. MK-S 920/2018/OP, které konstatovalo, že skutkový stav byl v řízení na prvním stupni zjištěn dostatečně a přezkoumávané závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče potvrdilo.

204. I když žalovaný v napadeném rozhodnutí vysloveně k této konkrétní části odvolací námitky neprovedl žádnou úvahu, vzhledem k tomu, že se se stavebním úřadem v této části prvostupňového rozhodnutí ztotožnil jako s celkem, je tedy zřejmé, že se ztotožnil s názorem stavebního úřadu i v otázce týkající se ochrany architektonických a urbanistických hodnot v území. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy v této části přezkoumatelné, přičemž městský soud shledal, že tato žalobní námitka není důvodná.

205. Z věcného hlediska je pak soud nucen konstatovat, že žalobní námitka postrádá argumentaci jaké architektonické a urbanistické hodnoty v území mají být chráněny. Zdejší soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Na tomto místě je také vhodné připomenou závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 (publikován pod č. 2162/2011 Sb. NSS), uvedl, že žalobní bod „*je projednání způsobilý v té v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Nemí na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.*“ (bod 32 rozsudku).

206. Stavební úřad v rámci posouzení stavebního záměru dospěl k závěru, že „*území se nevyznačuje jednotným rázem či charakteristický určitým typem architektonicky hodnotné výstavby a nevytváří ve svém celku žádný charakteristický styl dané lokality. Umožňuje, aby se do ní organicky začlenila nově umísťovaná stavba představující oživení, ozvláštnění či doplnění lokality.*“

207. Ze závazného stanoviska ministerstva kultury se podává, že pozemky p. č. 782/4 a 782/1 se nacházejí v památkové zóně Karlín, prohlášené vyhláškou hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a určení podmínek jejich ochrany. Pozemky p. č. 850/6, 782/1, 782/4, 238 a 850/5 leží v ochranném pásmu památkové rezervace v hlavním městě Praze, vyhlášeném rozhodnutím bývalého odboru kultury NVP č. j. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hlavním městě Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981.

208. Ministerstvo kultury zdůraznilo, že navrhované práce se dotýkají jednak pozemků, nacházející se v památkové zóně Karlín a pozemků, nacházející se v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace.
209. Na pozemcích, nacházejících se v památkové zóně Karlín, jsou navrženy práce, týkající se úprav stávajícího chodníku, zřízení parkovacích zálivů, rekonstrukce příjezdové cesty, nového chodníkového přejezdu a dále ohrazení zpevněných ploch žulovými obrubníky.
210. Z popisu prací navržených památkové zóně Karlín je zřejmé, že v tomto konkrétním případě jsou předmětem památkové ochrany uliční interiéry spolu s povrchy komunikací - zejména mozaiková dlažba chodníku a historická komunikační dlažba. S ohledem na tuto skutečnost byly formulovány podmínky závazného stanoviska, podmiňující přípustnost přípravy prací na pozemcích v památkové zóně Karlín tak, aby byly zachovány základní architektonické a urbanistické charakteristiky stávajícího řešení dotčeného uličního interiéru, který je konkrétním předmětem ochrany z hlediska památkové péče v tomto případě. Ministerstvo kultury, odbor památkové péči, uzavřelo, že urbanistická struktura dané části památkové zóny nemůže být pracemi týkajícími se povrchu komunikací dotčena a námitka odvolatele není důvodná.
211. Novostavba samotného konferenčního centra a s ní související úpravy, jsou pak realizovány v ochranném pásmu Pražské památkové dřeva rezervace. Ministerstvo kultury, v závazném stanovisku konstatovalo, že ochranné pásmo Pražské památkové rezervace má za cíl především ochranu hodnot vlastní památkové rezervace. V širším slova smyslu tato ochrana vyjadřuje také zájem na zachování architektonicky kvalitního prostředí zázemí památkové rezervace, památková ochrana jednotlivých objektů či lokalit v ochranném pásmu však není vlastním předmětem zájmu. Vhodnost či nevhodnost zásahu v ochranném pásmu je tak třeba vždy posuzovat vzhledem k památkové rezervaci, kterou ochranné pásmo obklopuje.
212. Práce, specifikované v předloženém návrhu, nejsou v rozporu s režimem památkové ochrany, stanoveným pro dané území. Realizace předloženého záměru nemůže nijak ohrozit ani poškodit předmět památkové ochrany v daném území, tj. chráněné hodnoty Pražské památkové rezervace, zejména její urbanistickou kompozicí, měřítko a siluetu.
213. Čtvrtá žalobní námitka důvodná není, napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím o umístění stavby je přezkoumatelné a z věcného hlediska správné.
214. **Ad 5. Chybné zhodnocení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb.**
215. Podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2017,
předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou
c) záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,
216. Podle § 7 odst. 2 zákona, u záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. b) až h) je cílem zjišťovacího řízení zjištění, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými mít významný

vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptací oblasti, a tedy podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona. Podléhá-li záměr posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, je předmětem zjišťovacího řízení také upřesnění podle odstavce 1.

217. Žalobci souhlasí se závěrem žalovaného, že stavební záměr sám o sobě nenaplnňuje limitní hodnoty, mají však za to, že dojde k významné změně způsobu využití stávajícího záměru.
218. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že některé záměry a změny záměrů jsou předmětem EIA vždy, jiné jen za předpokladu, že se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.
219. Stavební úřad vyšel ze zjištění, že předložený záměr nepodléhá posuzování podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, jak vyplývá ze závazného stanoviska odboru ochrany prostředí MHMP sp. zn. S-MHMP 1929131/2016 OCP, č. j. MHMP 38682/2017 ze dne 9. 1. 2017, ve kterém se dotčený orgán kladně vyjadřuje k záměru z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu, lesů, nakládání s odpady, ochrany ovzduší, ochrany přírody a krajiny, myslivosti, ochrany vod, z hlediska ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, odpadového hospodářství podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů. V tomto stanovisku je také vyjádřen souhlas s umístěním vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší – záložního zdroje elektrické energie dieselaagregátu výrobce Caterpillar, typ GEP 500-2 s motorem CAT C15 ATTAC, o jmenovitém tepelném příkonu v palivu 1066 kW, umístěného do stávajícího energocentra, v objektu hotelu Hilton. Chráněný zájem z hlediska ochrany přírody a krajiny dotčen není – stavbou nebude snížen nebo změněn krajinný ráz. V daném případě se nejedná o rozvolněnou zástavbu či řídce osídlené území, v němž by byly vyšší měrou zastoupeny přírodní prvky, jako jsou např. zvláště chráněná území, významné krajinné prvky, elementy územního systému ekologické stability, volné horizonty, výrazné nezastavitelné svahy či hřbety ani jiné charakteristické terénní útvary. Veřejná zeleň běžně doprovázející městskou zástavbu, ani jednotliví volně žijící živočichové nemohou z vysoce urbanizovaného prostředí učinit „krajinu“ ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. m) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Jedná se o typicky městskou zástavbu, urbanizované území nacházející se mezi pravým břehem Vltavy, těšnovským tunelem, Hlávkovým mostem, Negrelliho viaduktem, magistrálou a komunikací Pobřežní. Ve stanovisku je dále uvedeno, že vzhledem k absenci krajiny je posuzování krajinného rázu bezpředmětné. Ve stanovisku je dále zkonstatováno, že záměr nemůže mít významný vliv na evropsky významné lokality ani ptací oblasti, neboť nejbližší EVL je lokalita Praha – Petřín, která je od záměru vzdálena vzdušnou čarou cca 3,2 km na západ (ochrana roháče obecného). Vlivem realizace záměru nedojde ke změně charakteru biotopu, druhové složení a charakter porostu zůstane zachován a zároveň zůstanou zachovány biotopové podmínky roháče obecného. Ptačí lokality nejsou na území hlavního města vymezeny.
220. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že podle § 7 odst. 2 zákona probíhá zjišťovací řízení u záměrů a jejich změn uvedených v § 4 odst. 1 písm. b) až f) a jeho cílem je zjistit, zda záměr či jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně či ve spojení s jinými významně ovlivnit evropsky významné lokality nebo ptací oblasti, a zda bude posuzován podle tohoto zákona. Obecně zjišťovací řízení slouží k upřesnění informací, který je vhodné uvést do dokumentace se zřetelem na povahu konkrétního záměru, faktory životního prostředí, jež mohou být ovlivněny, a současný stav poznatků a metody posuzování. Proto, aby byl předložený záměr

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

předmětem zjišťovacího řízení, je nezbytné, aby byl v souladu s § 4 odst. 1 písm. b) až f) předmětem posuzování dle zákona. Změna záměru uvedeného v bodě 10.11 kategorie II přílohy číslo 1 k zákonu je předmětem zjišťovacího řízení pouze v případě, pokud vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, nebo by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí. Závěrem zjišťovacího řízení je posouzení, zda bude záměr, či jeho změna, posuzován dle zákona.

221. Odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy u předložené změny záměru posoudil, zda dosáhla hodnoty stanovených limitů a zda by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí. Dospěl k závěru, že nikoliv, a proto zjišťovací řízení nezahájil, a svůj závěr vyjádřil v dopise ze dne 9. 1. 2017, č. j. MHMP 38682/2017. Závěr odboru ochrany prostředí není v rozporu se zákonem formulace, že se nevyžaduje posouzení dle zákona a nikoliv zahájení zjišťovacího řízení je plně v souladu se zákonem. Sdělení nevyžaduje podrobnější odůvodnění.

222. S citovanými závěry se městský soud plně ztotožňuje.

223. Pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 113/2015 – 42, v bodu 40 uvádí: „[o]bě uvedené ustanovení považují za podstatnou změnu, změnu v provozu nebo rozšíření provozu zařízení, pokud tato změna sama o sobě překračuje prahové hodnoty. Za změnu provozu lze nepochybně považovat i změnu ve způsobu provozu tj. změnu v jeho dosavadním užívání.“ V projednávané věci však byla předmětem změny integrovaného povolení nová činnost spočívající v dočasném uskladnění nebezpečného odpadu v množství 110 000 tun, tj. v množství, které prahové hodnoty výrazně převyšovalo a žalobcem odkazované rozhodnutí není tedy v nyní projednávané věci přiléhavé.

224. Městský soud v Praze uzavírá, že ani poslední žalobní námitka důvodná není.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

225. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobců zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

226. Výroky o nákladech řízení mezi účastníky mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce A) ani B) v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 30. březen 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.